

8 MÄNNISKANS UTVECKLINGSSTADIER

8.1 Inledning

¹Klasser äro naturens ordning och ange medvetenhetens olika utvecklingsstadier. Utan kunskap om dessa stadier är det omöjligt att ens ytligt bedöma individen. Det gäller inom människoriket som inom alla övriga naturriken, att individerna kunna befinna sig på olika utvecklingsstadier och utvecklingsnivåer, bestämda av tidpunkten för individens inträde i respektive riken. Tydligast visar sig detta inom djurriket, i vilket medvetenhetsutvecklingen kommer till synes i de allt högre djurformerna.

²Under sin vistelse i människoriket genomgår individen (monaden, urjaget) fem utvecklingsstadier indelade i olika nivåer. Utvecklingsstadiet kommer naturligtvis icke till synes i mänskliga organismen, som i stort sett är likartad, oberoende av nivån. Det visar sig i individens emotional- och mentalhölje. Ty det är i dessa höljen medvetenhetsutvecklingen fortsätter, sedan jaget i djurriket förvärvat medvetenhet i organismen.

³Medvetenhetsutvecklingen kommer till synes i jagets förvärv av medvetenheten i allt högre molekylarslag, sex i emotionalhöljet och fyra i mentalhöljet. Ju högre molekylarmedvetenhet jaget förvärvat, desto större blir procenthalten av de högre molekylarslagen i höljen.

⁴Ju lägre utvecklingsstadiet, desto fler erfarenheter av liknande slag erfordras för begripande och förståelse. Det är därför utvecklingen på barbarstadiet kräver en så oerhört lång tid.

⁵Följande tablå visar i vilka emotionala och mentala molekylarslag jaget normalt sett kan vara aktivt medvetet på de olika stadierna:

	Molekylarslag	
	emotionala	mentala
barbarstadiet	48:5-7	47:7
civilisationsstadiet	48:4-7	47:6,7
kulturstadiet	48:2-7	47:6,7
humanitetsstadiet	48:2-7	47:4-7

⁶Siffran 48 betecknar emotionalvärlden (oegentligt kallad astralvärlden) och siffran 47 mentalvärlden (inklusive kausalvärlden). Av efterföljande siffror betecknar 7 lägsta molekylarslaget inom respektive världar, 2 högsta.

⁷Individens utvecklingsnivå beror på hans aktiveringsförmåga i emotionala och mentala molekylarslag, förmåga mottaga, uppfatta och använda de materieenergi, som genomströmma dessa molekylarslag i hans höljen. Ju högre slag av medvetenhet han kan tillgodogöra sig, desto högre hans nivå.

⁸Angivna gränser äro icke absolut gällande i de individuella fallen.

Medvetenheten flyter över gränser på fullständigt oberäkneligt sätt. Och dessa gränser äro ofta beroende på var jaget för tillfället befinner sig. Många, som uppnått kulturstadiet, röra sig kanske mestadels på medvetenhetsnivåer, som egentligen tillhöra civilisationsstadiet. Många, som stå på civilisationsstadiet, kunna i psykoser, extaser etc. spontant höja sig till en nivå långt över deras normala. Genom uppfostran och miljöpåverkan kan individen anlägga ett beteendemönster, som ligger över eller under hans egentliga nivå.

⁹Det är i varje fall omöjligt att angiva individens nivå. Stadiet däremot framgår i regel av allmänna livsförståelsen, oberoende av vad individen under inkarnationen inhämtat av erfarenheter och vetande. Förståelsen är en direkt följd av allt som finns latent i individens undermedvetna, i föregående existenser inhämtat och bearbetat. Ofta finnas endast få procent därav aktualiserade i de nya inkarnationshöljen, sällan mer än 25 procent.

¹⁰Människan har mycket lätt att i affekt plötsligt sjunka under eller i extaser under påverkan höja sig långt över.

8.2 Emotionalstadiet

¹Till emotionalstadiet höra barbar-, civilisations- och kulturstadierna.

²De på barbar- och civilisationsstadierna behärskas av lägre, de på kulturstadiet av högre emotionalmedvetenheten.

fysikalstadiet		
emotionalstadiet	lägre	48:4-7
	högre	48:2,3
mentalstadiet	lägre	47:6,7
	högre	47:4,5
kausalstadiet		47:2,3

³Man kan indela emotionalstadiet i sexhundra nivåer. På barbarstadiet aktiveras medvetenhet i de två lägsta emotionala molekyllagerna (48:6,7), på civilisationsstadiet i de två närmast högre (48:4,5) och på kulturstadiet i de två högsta (48:2,3).

⁴Mänskligheten har utvecklat tre raser: lemuriska, atlantiska och ariska. Den lemuriska är organismrotraset, den atlantiska emotionalrotraset och den ariska mentalrotraset. Den lemuriska har fyllt sin uppgift: att fullända organismen. Den är stadd i snabbt utdöende. Den atlantiska har ännu ej på länge fyllt sin historiska mission: att fullända emotionalmedvetenheten. Den unga ariska rasen har ett par miljoner år kvar, innan den fulländat mentalthöljet.

⁵Raser och inkarnerande individer måste hållas skarpt isär. Lemurierna kunna bortses ifrån. Individerna i de två andra raserna befinna sig på alla utvecklingsnivåer. Man kan ej från ras sluta sig till individens nivå.

⁶Större delen av mänskligheten (c:a 85 procent) befinner sig på emotionalstadiet. Mänskligheten består av c:a 60 miljarder individer. Av dessa befinna sig c:a fem miljarder i fysisk inkarnation. De övriga finnas i emotionala, mentala eller kausala världarna.

⁷Individerna tillhöra klaner. Dessa kunna vara av olika storlek från några hundra till ett par miljoner individer.

⁸Individerna inom en klan befinna sig på i det närmaste samma utvecklingsnivå, i varje fall på samma utvecklingsstadium. Däremot stå klanerna på olika utvecklingsstadier. De epoker i världshistorien vi kunna räkna till de barbariska eller omänskliga uppvisade huvudsakligen klaner på lägre stadier. Glansperioderna kännetecknas av klaner på högre stadier. I alla tider bland alla folk ha individer på högsta nivå inkarnerat på grund av dålig skörd eller för att göra en insats.

⁹Poesi och roman, konst och musik höra till det emotionala. De, som "behöva något för känslan", höra till emotionalstadiet. Dit hör för övrigt praktiskt taget allting i vår kultur. Det finns ingen marknad och föga förståelse för sådant, som tillhör det högre mentala. Hithörande ideer ligga långt över gängse verklighetssinnets uppskattningsförmåga. Det betraktas såsom blåögd sangvinism, fantasi, utopism. Knappt två procent av mänskligheten har nått 47:5-stadiet. Man kan icke räkna med att möta dem i skandinaviska avkrokan med dess akademidogmatism och teknologi. Det vore meningslöst att inkarnera i länder utan grogrund för högre mentalideer. Leva i ideernas värld kunna icke de som intressera sig för skvaller och det individuella (biografiska) utöver nödvändiga fakta och enskildheter.

¹⁰Vad som intresserar folk är det tillfälliga hos individens inkarnationshöljen. Jaget (i stort sett "offer" för sina höljen) ha de ingen uppfattning av. Hur skulle de kunna ha det? De ha icke lärt sig skilja på jaget och höljen hos sig själva.

¹¹En ganska vanlig fiktion, som för all del lätt blir fix idé hos alltför många fantasterna på

emotionalstadiet, är “messiaskomplexet”. Offret för detta blir alltmer medvetet om sin överlägsna förmåga av insikt och förståelse, blir självklara auktoriteten i varje församling. Risk finns då att han antingen blir alltmer främmande för andras sätt att se, de “alltför vanliga”, de “alltför många”, eller kommer att leva i en värld av planer, som sakna förutsättningar att förverkligas inom rimlig tid, eller att han i sin entusiasm för sina ideal kommer att för sin samtid spela narrens roll. Det är i regel banbrytarens öde att bli utskrattad.

8.3 Mentalstadiet

¹Till mentalstadiet höra humanitets- och idealitetsstadiet. Liksom emotionalstadiet kan mentalstadiet indelas i tre stadier: lägre och högre mentalstadiet samt kausalstadiet. Lägre mentalstadiet kännetecknas av aktiverad medvetenhet i de två lägsta mentala molekylarslagen (47:6,7), högre i de två närmast högre (47:4,5) och kausala i de två högsta (47:2,3).

²Det lägre mentala utvecklas på emotionalstadiet, det högre på humanitetsstadiet och det kausala på idealitetsstadiet.

³Hur långt mänskligheten kan nå med slutledningstänkandet (47:7) och principstänkandet (47:6) vittna såväl det spekulativa tänkandet som vår tids teknik om.

⁴Vad resultatet blir när en avsevärd del förvärvat perspektivmedvetenhet (47:5), är det för tidigt att fantisera om. I varje fall blir det slut på kriget med övrig brutalitet och omänsklighet, ofelbara tecknet på ännu härskande barbaridiologier.

CIVILISATIONSSTADIET

8.4 Inledning

¹Barbarstadiet med dess primitiva fysikalism har icke behandlats. Etnologerna kunna lämna erforderligt material för studiet av hithörande medvetenhetsförmågor. De kunna även studeras av alla föräldrar, eftersom människan från födelsen genomlöper alla utvecklingsnivåer, tills hon nått sin egentliga nivå.

²Till civilisationsstadiet hör allt som i vår tid räknas till kultur. Människorna veta nämligen ännu icke vad som menas med kultur. Den frågan kan endast esoteriken besvara, vilket för övrigt även gäller samtliga livsproblem. Förutom religion, filosofi och vetenskap redovisas även litteratur, konst och musik. Nedan ges alltså en kort orientering över härskande ideologier (av idios = egen, till skillnad från ideologi med verklighetsideer) inom angivna områden.

³Likartade "kulturforeteelser" förekomma på alla olika utvecklingsstadier. Kvaliteten avgör till vilket stadium de skola räknas.

⁴I och med att kunskapen om verkligheten och livet blir allmän egendom, kommer givetvis den "andliga" halten undergå förändring. Människan har en till synes vidunderlig förmåga att imitera förebilder, som ligga över egna stadiet. Endast "kännaren" kan i dylika fall avgöra djupet av den livsförståelse "konstverket" ger uttryck för.

⁵Esoteriken klargör hur mycket som ännu finns kvar av barbari i vår omskrutna civilisation. Det kommer att taga århundraden, efter det att esoteriska världs- och livsåskådningen erkänts såsom enda förnuftiga och hållbara, innan alla barbarismer och idiotismer utmönstrats ur nedärvda kliché- och konventionstänkandet.

⁶Ungefär 60 procent av mänskligheten befinner sig på civilisationsstadiet. Hithörande individ har objektiv medvetenhet i tre lägsta fysiska molekylarlagen (49:5-7), subjektiv medvetenhet i emotionalvärldens fyra lägsta (48:4-7) och mentalvärldens två lägsta (47:6,7) molekylarlag.

⁷Jaget är centrat i emotionalhöljets lägre molekylarlag eller i mentalhöljets lägre. I allmänhet är jaget centrat i emotionalhöljet, som är det mest aktiverade av alla höljen. I emotionalt hänseende är det ett lägre emotionaljag och i mentalt ett lägre mentaljag. På detta stadium identifierar sig individen med sina egoistiska känslor och med slutlednings- och principstänkandets innehåll. Han intellektualiserar lägre emotionalmedvetenheten, barbarbegäret, till känslor (förening av begär och tanke). Motiven för tal och handling äro genomgående bestämda av känslor.

⁸På lägre nivåerna äro fruktan, avund och skadeglädje de starkaste känslorna.

⁹Civilisationsindividen lever i repellerande (hatets) regioner, är i stort sett avundsam, skadeglad, missnöjd med allt och alla.

¹⁰Hatstadiet – hatet är helvetet. Det är i emotionalvärlden format av människornas hatfantasier.

¹¹Medvetenheten utvecklas genom aktivitet. På de två lägsta stadierna är hatet effektivaste aktiviteetsfaktorn. Vad detta inneburit för mänskligheten vittnar världshistorien välutaligt om. Människorna ha i stort sett sataniserat tillvaron. Sådd skall skördas och världshistorien är världsdömd.

¹²På högre nivåer blir begäret alltmer intellektualiserat, vilket medför ett alltmer nyanserat känsloliv.

¹³Livet i emotionalvärlden efter avläggande av fysiska höljen blir beroende av emotionallivet i fysiska världen. Det fysiska faller bort. I övrigt är individens känslor och tankar oförändrat med förvärvade illusioner och fiktioner.

¹⁴Kausalhöljet har enbart passiv medvetenhet, förnimmer allt som registreras i inkarnationshöljerna, ser och lär på instinktivt sätt.

¹⁵Individen lär sig efterhand utveckla slutledningstänkandet från grund till följd, från orsak till

verkan.

¹⁶På högre nivåerna utvecklas princip tänkandet eller det filosofiska och vetenskapliga tänkandet. Filosofien är en typisk civilisationsprodukt. Den är en samling reflexioner över tillvaron utan kunskap om härför erforderliga fakta. Individerna blir i regel dogmatiker eller skeptiker, skaffar sig i regel något slag av världs- och livsförklaring, oftast baserat på fysiska fakta eller fiktioner bestämda av emotionala behov och mentala gissningar och förmodanden.

¹⁷Med förvärvet av princip tänkandet följer jämförelser mellan olika världs- och livsåskådningar, varvid valet faller på dem som motsvara egen insikt och förståelse.

¹⁸På detta stadium är individen omdömeslös i verklighets- och livshänseende. Han godtar snart sagt vilka absurda suggestioner som helst. Han kan fås att tro nästan vad som helst.

¹⁹Allt som berör egna personligheten med dess intressen (ekonomiska, sociala, religiösa etc.), fastlagt i inetsade åsikter, fördomar, dogmer etc., omöjliggör saklig bedömning.

²⁰Med förvärv av förmåga av princip tänkande (47:6) börjar emotionala betraktelsesättens dominans inom alla områden. Dessa förbli outrotliga, tills mänsklighetens majoritet nått kulturstadiet.

²¹Människans emotionelhölje på civilisationsstadiet är till största delen sammansatt av fjärde och femte molekylarslaget (48:4,5). Det är i detta hölje individen är mest intensivt medveten, praktiskt taget lever, med sin monad centrad i detta hölje.

²²Eterhöljet tillhör i stort sett människans undermedvetna och hon förnimmer hithörande energier mestadels som vitalitet eller brist på vitalitet.

²³Organismen gör sig gällande vid sjukdom eller vid tillgodoseendet av sina speciella behov.

²⁴Människans medvetenhet är emellertid till största delen centrad i emotionelhöljet. Det kastas mellan lycka och misär, tillfredsställelse och otillfredsställelse, mod och fruktan, tillförsikt och misströstan, uppsluppenhet och nedslagenhet etc.

²⁵Människan är sina begär, känslor och fantasier.

²⁶Hennes uppgift på civilisationsstadiet är att söka nå kulturstadiet genom att, populärt uttryckt, förädla och förfina sina begär, känslor och fantasier. Detta innebär i själva verket ökad möjlighet för vibrationerna från högre molekylarslagen, frigörelse från de lägre och identifikation med de högre, varigenom procenthalten av de högre molekylarslagen ökas (till att börja med 48:3) och jaget drar till sig dessa och identifierar sig med dessas medvetenhet.

²⁷Civilisationsindividen är utan esoterisk kunskap aningslös om tillvarons beskaffenhet, mening och mål. Han förkastar, om han är tillräckligt skarpsinnig, all metafysik, "tron" på det överfysiska och håller sig till synliga världen såsom enda existerande. Han blir i filosofiskt avseende agnostiker och antimetafysiker. Själens blir för honom en nervcellernas funktion och för övrigt en vacker fiktion av poeter och konsten i övrigt.

²⁸Litteraturen är en god mätare på den s.k. kulturen. Romaner i vår tid skildra individer på livsokunnighetsstadiet med företrädesvis sämre egenskaper, förstärkande allmänna illusionismen. Biografierna frossa i lägsta egenskaper. Individernas liv tolkas efter förflugna uttalanden under affekt, deras handlingar efter tildiktade motiv. De bättre egenskaperna äro icke alls så intressanta. Det är som i sällskapslivet; när någon börjar tala väl om någon, tystnar sladdret och man övergår till något roligare.

²⁹Det är med litteratur som med allt annat. Man blir vad man upptar, alltså vad man läser. "Visa mig din bokhylla och jag vet ditt utvecklingsstadium".

³⁰Klassiska författare målade i vitt och svart och gjorde därmed mänskligheten en ovärderlig tjänst. De suddade icke ut gränserna mellan sant och falskt, rätt och orätt, mänskligt och omänskligt. Författare à la Strindberg för att icke tala om skandalskrivare göra en veritabel otjänst genom förgiftande hatpropaganda. Specialisterna på det sämsta i emotionalvärldens lägsta region äro inga vägvisare ur livslabyrinten. Men på civilisationsstadiet är icke heller någon förädling att vänta. Desto större är risken, att den typ av människor Voltaire kallade l'animal méchant par

préférence beundras och uppmuntras av nietscheanska epigoner.

³¹Det, som på lägre utvecklingsstadier kallas kultur, är ofta maskerat barbari visande sig i fulhet, disharmoni, hatets otaliga livsytringar. Vår tids kulturprofeter, som sökt utbreda förståelse för allt oäkta, allt oskönt, osant, orätt, äro bevis på oförmåga att förstå verklig kultur.

8.5 Emotionaliteten på civilisationsstadiet

¹Utgående ifrån att allt är hat (repulsion) som icke är kärlek (attraktion) kan man hävda, att individerna på detta stadium behärskas av hatet i alla dess otaliga uttryckssätt. Det låter bättre men är i grunden samma sak, om man säger, att de äro egoister.

²Under inkarnationen är emotionalhöljet på detta stadium sammanvävt med mentalhöljet, så att båda hölkena äro såsom ett hölje. Det medför, att begär och tanke sällan kunna skiljas åt, att de flesta tänka under påverkan av en emotional impuls. Enär emotionalhöljet är ojämförligt mera vitaliserat och aktivt än mentalhöljet, så blir det emotionala bestämmande även i tänkandet och vi få det s.k. känslotänkandet.

³De vanligaste känslorna på civilisationsstadiet kunna indelas i fem huvudgrupper. Den starkaste och vanligaste känslan är fruktan. Den är fundamental och i grunden det emotionalt onda. Människan fruktar sjukdom och död, förlust av vänner och kära, av hälsa, pengar, inkomst, egendom, ställning, anseende, att begå misstag, olyckor av alla slag. Hon fruktar förlusten av emotionala illusioner och mentala fiktioner, framtiden, sina känslor, sina tankar, själva fruktan.

⁴Detta onda ligger djupt rotat i animala naturen. Även djuren frukta. Det ligger i den instinktiva, undermedvetna erfarenheten. Det ligger i okunnigheten om verkligheten och livet och Lagen. Det ligger i känslan av vanmakt inför okända krafter, i känslan av dålig sådd att skörda, i känslan av okunnighet, vanmakt, begränsning. "Synden i världen", som teologerna fabla om, är icke "synd" (brott mot ett oändligt väsen) och kom icke genom människan utan består i monadernas repellerande grundtendens, som visar sig redan i växternas parasitliv och djurens rovliv, vilket strider mot livets stora, enhetens lag, livets mening, grunden till all lycka i kosmos.

⁵Frukten är okunnighet om, att det icke finns någon död, att varje uratom har evigt liv, att liv är glädje, lycka, sällhet, att livsformernas förändring och upplösning leder till bättre former, rikare liv, att andras känslor blixtnabbt "smitta" genom telepatisk överföring, så att vi ovetande bli offer för psykosor av alla slag.

⁶Emotionalitet är illusivitet och således ofrånkomlig förfalskning av verkligheten, hur reellt det än må förefalla oss i upplevelsen. Endast det mentala kan frigöra oss från detta beroende. Genom trons fiktioner kan det emotionala övervinnas. Fiktionerna segra över illusionerna och detta är "frälsningen från det onda genom tron". Men tvivel kommer alltid på nytt att infinna sig, tills vissheten är grundad på kunskapen om verkligheten.

⁷Undermedveten erfarenhet av föregående inkarnationshöljens lidanden i förening med fantasiföreställningar om möjligheten av liknande i framtiden medför en oro och ångest, som ingen kan frigöra sig ifrån, förrän individen förvärvat självmedvetenhet i kausalhöljet och därmed är och vet sig vara definitivt fri.

⁸Att religionen på civilisationsstadiet icke verkat förädlade på mänskligheten vittna världshistorien, religionskrig, tortyr och kättersbål vältaligt om.

⁹Det var den elit, som offrade sig i striden för frihet och rätt, tolerans och broderskap, enklaste mänsklighet, som bröt kyrkans tyranni. Upplysningsfilosoferna voro en heterogen samling tänkare och skaldar men enade i kampen mot barbarmetafysikens dogmer.

8.6 Mentaliteten på civilisationsstadiet

¹Mentala typer på detta stadium äro alltid mentalt aktiva, ofta mycket aktiva, icke sällan extremt analytiska i ett permanent diskursivitetstänkande med rastlös reflexion. De fästa stor vikt vid språklig exakthet, logisk skärpa i tankegången, förmåga att skilja på huvudsak och bisak. Ha

de förvärvat princip tänkande (47:6), blir begreppsanalysen, begreppsbestämning, ofta en hobby. De passa då bra till filosofer, kunna fördjupa sig i och trivas i sina tankekonstruktioner, som de kunna (såsom Kant) göra så massiva, att de icke en gång begripa dem själva. Andra göra dem så luftiga, att de förlora sig i intetsägande abstraktioner. De ta sina fiktioner för idel realiteter.

²På detta stadium finnas gott om mentala genier, stora såsom filosofer, matematiker, vetenskapsmän, tekniker.

³Intellektualiseringen genom allmänna läskunnigheten, tekniska utvecklingen, litteratur (inkl. tidningar), vetenskapens framsteg, en filosofi, som söker eliminera överfysisk kunskap och begränsar sig till tron på enbart fysisk verklighet, medför en ökad tilltro till eget omdöme som har sina stora risker, först och främst ett filosofiskt-vetenskapligt tyranni, som icke kommer att stå det numera oskadliggjorda religiösa tyranniet efter.

⁴Fysikalistens tilltro till egen bedömningsförmåga blir allt större. Han är aningslös om sin egen totala okunnighet ifråga om materiens och energiens beskaffenhet. Han tror, att de fysiska lagar han lyckats upptäcka gälla för kosmos i dess helhet – ett groteskt misstag. Han är aningslös om högre världars existens, dessa världars materier, energier och lagar.

⁵Den fysikalistiska världsåskådningen, som utgår ifrån att det endast finns fysiskt liv, leder till åsikten, att livets mening är lust och lycka, då den ju i själva verket är medvetenhetsutveckling. Lust- och olustkänslor, som bestämma människors handlande, bli liksom godkända normer vid bedömningen av livsföreteelserna och hela livsinställningen. Kommer därtill den sociala synen, att samhället bär ansvaret för olusten istället för individen, så få vi den sociala inställning, som förstärker kravet på samhället att göra allting för individen.

KULTURSTADIET

8.7 Inledning

¹Till företeelserna på kulturstadiet höra mystiken, indisk yogafilosofi och den esoteriska konstuppfattningen, som bl.a. Goethe klagör, samt för övrigt allt, som faller inom det högre emotionala, dikterat av attraktionens strävan till gemenskap och enhet.

²Genom förvärv av medvetenhet i tredje emotionala molekylarslaget (48:3) gör människan sitt inträde på mystikerstadiet eller kulturstadiet.

³Jaget är centrat i det högre emotionala (48:3), når under inkarnationernas gång till 48:2. Hithörande vibrationer äro attraherande, yttrande sig såsom beundran, tillgivenhet, deltagande. Mentala molekylarslagen äro 47:6,7, som icke kunna behärska det högre emotionala, vilket är förklaringen till mystikens illusivitet.

⁴Det emotionala blir suveränt. Gefühl ist alles (Goethe).

⁵Från och med kulturstadiet börjar vitaliseringen av centra över diafragman men det dröjer ända till slutet av kausalstadiet, innan samtliga äro i full funktion.

⁶Man måste ha klart för sig, att medvetenhetsutvecklingen är en långsam process, kollektivt såväl som individuellt. Innan individen kan nå kulturstadiet, har han på civilisationsstadiet kommit i kontakt med oändligt mycket, som tillhör högre stadier, vilket, även om det ej klart uppfattats, ingått i hans undermedvetenhet och efterhand genom inkarnationerna ökat förståelsen till aningen, som i sinom tid möjliggör begreppsuppfattning.

⁷Kulturstadiet begynner med individens förvärv av attraherande känslor. Utan dessa är individen snarast ett intelligent men så mycket farligare djur. Det är därför så viktigt, att barnen få växa upp i en miljö, som väcker dylika känslor till liv. Fostras de i en anda av hat (fruktan, vrede, förakt), förstöras de späda ansatserna till attraktion, försvaras om icke omöjliggöres deras högre emotionala utveckling. Ha de förut uppnått högre nivå och alltså äga medfödda anlag till attraktion, bli de mycket olyckliga och desorienterade.

⁸I regel är det individer med attraherande grundtendens, vilka lättast bli påverkade av högre molekylarslagens attraktioner och erfara den lycka, som följer varje slag av strävan till enhet. Beundran, tillgivenhet, deltagande bli för dem naturliga fallenheter. I dessas släptåg följa lätt alla andra ädla känslor, vilka i sinom tid bli till ädla egenskaper. I liv efter liv får individen tillfällen odla dylika egenskaper. Därvid utmönstras egenskaper av motsatt tendens, vilka kanske erfordras på lägre nivåer men visa sig hindersamma för lyckokänslan. Dygder, som genom överdrift blivit laster, bli alltmer balanserade.

⁹Jämför man inkarnationerna med varandra vid individens övergång från civilisation till kultur, kan det förefalla som om individen icke ägde samma intellektuella kapacitet och man förstår det kända, för många överraskande påståendet, att "världens barn äro visare än ljusets barn". Den intensiva egoismen, som sätter in alla krafter på att nå sina mål, ersätts icke så lätt av en lika intensiv altruistisk drift. Fanatismen, som skulle kunna skänka ändrade motiven samma styrkegrad, mildras genom attraktionen.

¹⁰De inkarnationer, som leda till förvärv av attraherande medvetenhet, äro i regel påfrestande. Det behövs effektiva erfarenheter för att väcka till insikt om egoistiska målens illusivitet. Ofta tjäna misstag till att från det undermedvetna framtinga dåliga egenskaper i dagsljuset för utmönstring. Individen får lära sig, att hos människan finnas alla möjligheter till gott och ont, att goda egenskaperna måste förvärvas och dåliga svältas ut genom brist på beaktande.

¹¹På kulturstadiet fylles individens emotionalhölje med molekyler från tredje molekylarslaget (48:3). Det är först nu man kan börja tala om självförverkligande och individen börjar längta efter förädling. Han lär sig undvika de repellerande vibrationerna och låter sig alltmera påverkas av de attraherande, varvid "förädlingen" fortskrider alltmera med varje inkarnation. Han blir en ädling i

detta ords rätta bemärkelse. Han förlorar intresset för allt detta, som utgör "kultur" på civilisationsstadiet.

¹²Tekniskt sett består hithörande medvetenhetsutveckling i förvärv av medvetenhet i allt högre molekylarslag. Från början äro höljena fyllda av de hos omgivningen förhärskande molekylarslagen. Genom aktivering av högre medvetenhet attraheras högre molekylarslag till höljet och ett utbyte av högre mot lägre äger rum. Låter individen sig förledas av det till att börja med alltjämt lockande lägre, sker givetvis utbyte i motsatt riktning.

¹³Förädling av organismens celler genom vegetarisk diet, vatten utvärtes och invärtes, luft, sol, motion, hygien, underlättar förvärvet av högre emotionala molekyler.

¹⁴Ju högre molekylarslaget desto finare och starkare bli efterhand vibrationerna.

¹⁵Repellerande vibrationer ersättas undan för undan med attraherande och åtföljande lyckokänslan, som blir allt starkare, påverkar individen att alltmer eftersträva dylika tillstånd.

¹⁶Mystikern inser hur förfelat det är att söka påtvinga andra förståelse för sådana upplevelser, som tillhöra högre nivåer. Han inser det förfelade i gängse uppfostran genom livsfientliga moralismens tabuer istället för att väcka attraherande känslor till liv.

¹⁷På kulturstadiet börjar individen intressera sig för livets mening och mål. Innan dess är han fullt upptagen med andra problem, att orientera sig i fysiska världen och förvärva erforderlig fond för insikt och förståelse.

8.8 Kultur

¹Vanligt språkbruk gör ingen skillnad mellan kultur och humanitet, emedan man aldrig haft någon historisk erfarenhet av någondera. Visserligen har det funnits både mystiker och humanister i s.k. kulturländer men de ha sällan varit ledande.

²"Kulturfilosofer" definiera kultur som sammanfattning av materiella och andliga värden, utveckling av vetenskap och teknik i harmonisk förening med förädlande litteratur, konst och musik. Till kultur räknas också förståelse för människans oförytterliga rättigheter, hävdande av förpliktelser och ansvar, tolerans och broderskap.

³I dylika definitioner sammanför man tre olika utvecklingsstadier: civilisationens vetenskap och teknik samt lösning av de fysiska behovens problem, kulturens förädling av emotionaliteten samt humanismens mentala suveränitet med vad därtill hör av förståelse för allt mänskligt.

⁴Dessa olika stadier uppvisa givetvis inga markerade gränser, beroende på allt det orealiserade i individernas undermedvetenhet, men tendenserna äro i individuella fallen relativt lätt skönjbara i visade förståelsen.

⁵Kultur i medvetenhetshänseende är attraktion.

⁶I en nation, som uppnått kulturstadiet, visa sig de verksamhetsområden, vilka sedan gammalt räknats till "kultur" (litteratur, konst, musik), alltmer ändamålsenliga medel till förfining av verklighetsuppfattningen ("förädling") och tjäna därigenom medvetenhetsutvecklingen. Det mentala (47:6,7) emotionaliseras och det oerhört rika känslolivets frambringar konstverk, som bli förebilder för dem på lägre nivåer. Att dessa konstverk, hur ouppnåeliga de än må förefalla, icke kunna jämföras med dem som en gång (om c:a 500 år) skola formis av individer på kausalstadiet och enhetsstadiet, är en annan sak. "Modern konst" är parodi på konst, ett återvändande till barbarstadiet, en följd av mänsklighetens totala desorientering, sedan de gamla orienteringssystemen visat sin livsoduglighet. Även skönhetssinnet är stätt i upplösning.

⁷Litteratur, konst, musik m.fl. kulturprodukter äro tyvärr i vår tid av sådant slag, att de verka nerdragande istället för upplyftande. Skulle icke de kulturella, som inse nödläget, kunna sammansluta sig för att uppmuntra författare och förläggare, konstnärer etc. genom att uteslutande köpa deras alster och vägra befatta sig med kulturavfallet?

⁸Kulturindividen inser, att konsten är till för att giva oss skönhet, harmoni och glädje. Fulhet och disharmoni sänker medvetenhetens emotionala vibrationer, deprimerar och medför

glädjelöshet. Att konsten på humanitetsstadiet därutöver motsvarar mentala skönhetsvisioner och mentala harmonirelationer och i allt högre världar får nya uppgifter torde inses av dem, som funnit sin väg ut ur moderna konstens förirringar.

8.9 Emotionaliteten på kulturstadiet

¹På kulturstadiet identifierar sig individen med sina ädla, altruistiska attraktionskänslor.

²De på civilisationsstadiet kunna vara lika intelligenta, skarpsinniga och djupsinniga som de på kulturstadiet. Men de sakna längtan efter förädling, att förvärva attraktionens egenskaper och de leva för sina egoistiska intressen. De på kulturstadiet söka tjäna utvecklingen och äro villiga, om så behövs, offra sig därför.

³Det emotionala är ingen kunskapskälla men på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium i emotionaleonen den viktigaste aktiveringsfaktorn.

⁴Kulturstadiet betecknar högsta emotionala utvecklingsstadiet. Hit höra alla tiders mystiker, sufis, rajayogier (bhakti-, karma- och gnanayogier). Deras strävans mål (48:2 högsta nivå), sista inkarnation på emotionalstadiet, är helgoninkarnationen, i vilken de flesta av individens förvärvade emotionala egenskaper och förmågor få tillfällen aktualiseras. Detta innefattar förvärv av åtminstone 25 procent av de tolv essentiala egenskaperna. När halten uppgår till minst 75 procent, är individen mogen för idealitetsstadiet (47:3) och när den uppgår till hundra procent, är han mogen för essentiala enhetsstadiet (46).

⁵De flesta av hithörande fullkomligheter få aldrig tillfälle på nytt bli aktualiserade förrän vid avslutandet av mentalstadiet. Men de finnas givetvis såsom latent anlag i det undermedvetna och skulle snart nog kunna återförvärvas, om individen ansåge detta nödvändigt. Det räcker för honom att de yttra sig såsom instinkt.

⁶Den som redan (sig själv ovetande) uppnått kulturstadiet, måste ha förvärvat tålamod, uthållighet, självdisciplin och omdömesförmåga till åtminstone 25 procent. De böra alltså relativt lätt kunna återförvärvas i nytt liv. I regel ger också livet tillfällen därtill. Dylig reservation måste alltid göras, enär "dålig skörd" kan ytterligt försvåra eller rentav omintetgöra återförvärv. Även om egenskaperna på nytt aktualiserats, kunna livsförhållandena bli så påfrestande, att procenthalten är otillräcklig. Detta gäller även för ännu högre stadier och är en sak moralisterna sakna alla förutsättningar begripa (förståelse är redan genom själva moralismen, uttryck för instinktiva hatet, totalt utesluten). Ännu har mänskligheten icke insett, att den befinner sig på hatstadiet och att moralismen är livsokunnighetens försvar för hatet.

⁷Med uppnåelse av kulturstadiet har människan blivit människa. Innan dess är fara värt att hon kan visa prov på sin undermännisklighet. Hon börjar uppfatta högre emotionalvärldens attraherande vibrationer och förvärvar genom de många högre emotionala utvecklingsnivåerna alltfler av attraktionens egenskaper.

⁸Hon förvärvar förståelse för allehanda ädla egenskaper, resultatet av vibrationer inom de högre emotionala molekylarslagen. Med varje hithörande nivå växer förståelsen för idealism och idealitet. Kontakt blir möjlig med till femte naturriket hörande essentialvärldens enhetstendens, utlösande sublimes extaser och sublimes känslor av alla slag. I vad mån dessa känslor förmå individen uppgiva sin egoism, utveckla offervilja, önskan att tjäna etc. beror på nivån och styrkan av attraherande vibrationerna. Oftast finns mycket kvar av repellerande känslor, särskilt på lägre nivåerna, dit individen (även på högre emotionalnivåer) har lätt att sjunka ner.

⁹Fantasien utvecklas, allteftersom hans begär förädlas och därmed få intellektuella intressen allt större betydelse.

¹⁰På kulturstadiets lägre nivåer kännetecknas individen av fortsatt strävan till anpassning med alltmer ökad känsla av tillgivenhet och ansvar för sina relationer till människor (främst givetvis familj, släkt och vänner).

¹¹Han försvarar andras rätt utan att därför på något sätt avstå ifrån egna rättigheter.

¹²På högre nivåer finna vi strävan till förädling, förfinade religiösa egoismen med helgonidealet.

¹³Kulturindividerna eftersträvar goda seder, god ton, förståelse för musik och allt slags konst. Råa seder, råa talesätt äro för honom en styggelse.

¹⁴Jaget är centrat i högre emotionala, alltså högre emotionaljag, men fortfarande ett lägre mentaljag.

¹⁵Mental oklarhet fås i det emotionala, när medvetenheten i 48:2 och 48:3 ej kan påverkas av 47:5.

¹⁶Mystikerna söker vitalisera och förvärva aktiv medvetenhet i 48:3 och senare 48:2. Humanisten söker förvärva medvetenhet i 47:5.

¹⁷På civilisationsstadiet intellektualiseras de två lägsta emotionala medvetenhetsslagen (48:6,7) av det lägsta mentala (47:7) och de två näst lägsta (48:4 och 5) av det näst lägsta mentala (47:6).

¹⁸På humanitetsstadiet intellektualiseras emotionala 48:2 och 48:3 av det mentala 47:5.

¹⁹Mystikerna har därför i sin supereteriska emotionalmedvetenhet (48:3) ingen möjlighet till mental kontroll av det emotionala, som svävar ut i egna fantasier utan aning om sin illusivitet. Innan kontakt erhållits med det högre mentala (47:5, perspektivstadiet), tror han sig kunna undvara förnuftet, ovetande om att det han kallar förnuft är ett lägre förnuft och att det finns ett högre, som är enda utvägen ur fantasteriet.

²⁰Mystikerna förlorar sig i emotionalvärldens högsta regioner utan möjlighet till förnuftig orientering. Han lever i hänryckningstillstånd med allsköns visioner, tror sig vara allvetande och allvis, ha kosmisk medvetenhet, vara ett med det absoluta, ha uppgått i Brahman, i nirvana etc.

²¹Mystikerna blir offer för fiktioner, vilkas verklighetshalt han icke kan avgöra som lägre mentaljag.

²²Förnämsta fiktionen: att helgon äro allvetande, ehuru de alltjämt sakna erfarenhet av högre världar och åtminstone ännu ej äga esoterisk kunskap.

²³Vägen till kausalmedvetenheten går genom utvecklandet av mentalmedvetenheten. Detta inse ej mystikerna.

²⁴Därtill kommer ett faktum, som emotionalisterna förbise. Det essentiala kan icke behärska det emotionala annat än genom det mentala, genom mental kunskap och mental vilja.

²⁵De, som icke kunna lära av de "ofullkomliga", äro idiotiserade moralister, som icke förstå vad kunskap är.

²⁶De, som betrakta helgonet som allvetande eller den kanske frånstötande mentalisten som livsokunnig, visa därmed sin egen livsokunnighet. Den, som har helgoninkarnationen bakom sig, har ställt sig under enhetslagen och tjänar därefter när han kan utvecklingen, mänskligheten och livet. Att den får sota för sin högre nivå genom allmänt förtal, hör ju ofta till människors skadeglädje och förföljelsebehov samt till den förtalades dåliga skörd.

²⁷Ett framträdande drag hos individen på mystikerstadiet är tendensen till fanatism, att stirra sig blind på en mycket begränsad del av horisonten, dit kompassen visar. Det ädla i hängivenheten förblindar. Han kan icke fatta att icke han, som "endast vill det goda, det bästa", icke måste ha rätt. Den som icke följer honom måste vara förvillad. Det hör med till illusionen, det "godas" illusion.

8.10 Religionen på kulturstadiet

¹Emotionalvärlden är illusionens värld. Fåfängt söka de i denna värld vad de innerst längta efter. De finna endast skapelser av egen och andras fantasier, på sin höjd maskeraderande representanter för högre väsen.

²Kristen mystik, muhammedansk sufism, indisk yoga leda alla till högsta emotionalstadiet (48:2), helgonstadiet.

³Tyvärr kan den oäkta mystiken lätt förväxlas med den äkta och människan bedrar så gärna sig

själv. Frossandet i känslor, fantasier och extaser blir lätt till ett överklighetsliv, som endast förstärker egoismen och självblindheten.

⁴Tyvärr har katolska kyrkan förenat helgonidealet med ovidkommande motiv: lydnad för kyrkan och dess ritual, visat trosnit, strängaste iakttagande av moralens tabuer, asketism, celibat, flagellans, vanvård av det redskap jaget har till uppgift att bringa till högsta funktionsduglighet.

⁵Kyrkans helgon utmärkas alltför ofta av fanatism, bigotteri, intolerans.

⁶Kyrkans lära om ställföreträdande lidandet och helgonens överskott av goda gärningar, som utplåna andras synder, strider mot eviga rättvisans skördelag. Det finns kuriösa skyddshelgon. Sankt Hubertus, jägarhelgonet, ger jaktlycka vid mördandet av djur.

⁷Religioner, som utlova frihet från efterräkningar av allsköns missgärningar och därmed upphäva omutliga rättvisans lag, kunna icke göra anspråk på att få räknas till kulturreligionerna. Endast en bråkdel av allt individen har latent i det undermedvetna kan aktualiseras i en inkarnation.

⁸Kulturindividen är till "hela sin natur" religiös, även om han, liksom tyske diktaren Schiller, av verklig religiositet ej kan anamma någon av de förefintliga religionsformerna.

⁹Religion är till sitt väsen känsla, icke förnuft. Men den, som utvecklat en smula sunt förnuft, kan omöjligt godtaga omänskligheter och absurditeter, hädelser mot den kärlekens allmakt, som leder allt liv till slutlig fullkomlighet.

¹⁰Kristna religionens två största misstag äro begreppen synd och förlåtelse. De äro mänskliga begrepp, alltför mänskliga. Synd är enligt teologien "brott emot ett oändligt väsen och kräver därför ett oändligt straff". Men mänskliga misstag äro inga brott mot gudomen. Okunnighet är ovetskap om natur- och livslagar. Okunnighetens misstag beträffande dessa lagar få vi gottgöra. Lagen för sådd och skörd är en orubblig livslag. Vi få skörda både det goda och det onda vi sått i liv efter liv. Allt lidande i världen är en följd av okunnighet. Allt liv utgör en enhet och alla slag av kärlekslöshet äro misstag ifråga om enhetens eller kärlekens lag. Allt är hat som icke är kärlek.

¹¹Denna insikt förvärfvas på kulturstadiet. Kulturindividen, som nått medvetenhet i de högre emotionala molekylarslagen, upplever vibrationerna i dessa emotionalvärldens regioner, tillgodogör sig den livets oemotståndliga attraktion, som förenar honom med allt vad liv heter. Och detta är frälsning från hatets alla livsytringar, som utgöra det onda i världen.

¹²På högsta nivåerna blir kulturindividen mystiker. Han upplever kärlekens mysterium, som han, utan esoterisk kunskap om verkligheten och livet, omöjligen kan förklara. Verklig mystik är allt, som ingår i den för individen förnuftsmässigt oförklarliga attraktionen till allt liv, strävan att ingå i livets enhet. Mystikern behöver inga vidare förklaringar, har inga behov av dylika. Han upplever enheten bortom alla okunnighetens spekulationer, bortom alltför mänskligt förnuft. Och han vet, att han har rätt mot "hela världens" egoistiska kärlekslöshet. Han känner instinktivt, att livet är gudomligt och att det gudomliga är enheten. Det är hans religion och han behöver ingen annan.

8.11 Mystik

¹På högre mystikernivåerna eftersträvar individen föreningen med det gudomliga och ägnar hela sin diktan och traktan åt uppnåendet av detta ideal. Nås kontakt i stunder av kontemplation med livsenhetens vibrationer, blir allt gudomligt, emedan allt synes inneslutet i enheten. Våra misstag synas bero på att vi glömt vårt gudomliga ursprung. Människorna te sig såsom gudar i landsflykt. Frälsningen är frigörelsen från identifikation med allt repellerande. Världen synes den bästa möjliga, emedan den är ett verk av kärleken. Gudomen rör icke för att människorna vilja leva i skenet och bedra sig och i sin kortsynthet tro sig kunna utan skada för sig själva sko sig på andras bekostnad.

²Mystikern fylls med frid och rofylld harmoni, fri från fruktan, oro, sorger och bekymmer. Är människan olycklig, visar det blott, att hon utesluter sig själv från enheten.

³Man kan urskilja tre olika moment i mystikerns utvecklingsprocess: tillägnelsen, illusionismen, hängivenheten. Tillägnelsen leder till att individen bedåras av attraktionens energier, vilka förefalla innehålla det absoluta. Frigörelsen från denna förblindelse erhålles genom att individen uppgår i hängivenheten för ett ideal, en ädel livsuppgift och i detta tjänande glömmet sig själv.

⁴Mystikern lever i det "andliga", i känslan av guds närvaro och anser sina tillstånd vara något ojämförligt mycket högre än allt mentalt, ehuru han ju endast har erfarenhet av det lägre mentala (47:6,7). Ofta förlorar han i sina hänryckningstillstånd kontakten med materieaspekten och drunknar i den skenbart oändliga medvetenhetsoceanen. Förnimmelserna bli av så intensivt slag, att det fullständigt överväldigar. Allting förefaller möjligt. Jaget tycker sig vara "allvetande, bortom rum och tid, är idel salighet, är i Brahman, i det absoluta, i nirvana, ett med oändligheten" etc.

⁵Mystikern rör sig i emotionala regioner, som ännu icke aktiverats av mänskligheten i stort och vibrationerna icke färgats av mänsklig längtan efter sådana dygder som respekt, vördnad, saktmod, ödmjukhet, hängivenhet, offervilja etc., vilket skulle underlätta dessa dygders förvärvande. Hithörande vibrationer (48:3) gå också de flesta obeaktade förbi i deras övermedvetna.

⁶Mystikern finner icke ord för att uttrycka de känslor, som i allt finare nyanser fylla honom med entusiasm och lyckliggörande extaser, därför att språket ännu icke berikats med beteckningar på hithörande upplevelser. När en stor del av mänskligheten nått kulturstadiet, ändras givetvis detta förhållande under påverkan av gemensamma emotionala erfarenheter. Då har även hithörande emotionalitet utsikt att intellektualiseras av den elit på humanitetsstadiet, som förvärvat perspektivmedvetenhet. Då får ordet mystik icke längre något ogripbart över sig hos massan, eftersom den tror sig veta vad det rör sig om. Även meddelelserna mystikerna emellan, där envar talat sitt eget språk, ersätts med mentalt klarare uttryck. Redan nu kan man återfinna i den allt rikhaltigare mystikerlitteraturen tankegångar, som i ständigt nya varianter återge något av det gemensamma i upplevelsen.

⁷Hos många kommer inträdet på mystikens väg som en andlig upptäckt av oanad verklighet, ett liksom "själens uppvaknande" i extatiska tillstånd av berusande lycka. Individen kan känna sig "uppryckt ända till himlen", elyseiska fälten eller de saligas ängder. Det kan i extrema fall innebära kontakt med direkta vibrationer från essentialvärlden (46:7), varifrån individen, återkommen till sans, medför känslor av uteslutenhet och oförlorbar förvissning om existensen av vad han väl oftast ger personligt gudsuttryck. Mystikern hamnar mestadels i ett tillstånd av vad han tror vara innerligt gudsförhållande. Även i framtida livs stilla stunder på mentalstadiet finns något kvar av instinktiv reminiscens från det undermedvetna, vilket kan komma att inge individen på humanitetsstadiet en känsla av emotional otillräcklighet, av förlorat paradiset, avlocka honom liksom Schopenhauer inför trappisten Rancés porträtt längtan efter det undermedvetna, en gång förvärvade helgonet. Man saknar icke det man aldrig haft.

⁸Den kontakt mystikern får med enhetsvärldens vibrationer blir en faktor i undermedvetna livsinstinkten, som alltid skall oro, egga, uppfodra.

⁹För den av mystikens attraktioner fångade förefaller självförverkligandet enkelt, idealen inom räckhåll, målet lättuppnåeligt. Emellertid följas de extatiska perioderna av andra, i vilka depressioner med känslor av vanmakt inför sedda uppgifter, problemen förefalla olösliga, det man eftersträvar oåtkomligt. Därtill kommer, att dålig sådd, som icke utan skada kunnat skördas på lägre nivåer, nu måste skördas.

¹⁰Den skulle förut skadat, emedan erfarenheterna blivit oförstådda, meningslösa, förbittrande livet men nu kunna medverka till frigörelse från gamla identifikationer.

8.12 Mentaliteten på kulturstadiet

¹Den intellektuella kapaciteten förblir i stort sett densamma på kulturstadiet som på civilisationsstadiet. Men den får andra problem att syssla med. Attraktionsvibrationerna (materieenergiströmmarna genom emotionalhöljets högsta molekylarslag) medföra efterhand förändrad inställning till livet, ett utbyte av mestadels egoistiska mot altruistiska motiv, en identifikation med attraktionens ideal och frigörelse från egocentriska. Önskan att vara till nytta, att hjälpa och tjäna, växer sig allt starkare genom liv efter liv med varje högre nivå. Därvid blir den mänskliga otillräckligheten alltmer uppenbar och man söker instinktivt efter andra och nya kraftkällor. Det metafysiska behovet blir allt innerligare. Sökaren strävar på olika sätt (bäst klagjorda i indiska rajayogametoderna karma-, bhakti- och gnanayoga) få kontakt med sin övermedvetenhet. Individens blir mystiker med alltmer målmedveten strävan mot helgonstadiet. Alltmer inseende intellektets otillräcklighet, söker han med vidöppen famn mot oändliga medvetenheten bli delaktig av det utsägliga, det "ena" absoluta med många namn. Fylld av onämnbart glädje, tycker han sig kunna "uppgå i allt", "förenas med gudomen" etc. På fantasiens vingar flyr han till de höjder, varifrån det ljuva budskapet förnimmes. Ramakrishnas extatiska upplevelser äro typiska exempel på mystikernas och helgonets erfarenheter. I avsaknad av motsvarande medvetenhet saknar han möjlighet realistiskt bedöma hithörande erfarenheter. Han undviker instinktivt allt, som han känner verkar försimplande och förråande. Han uppmärksammar helst sådant, som han kan beundra, som förfinar och förädlar. Vid mognare år har han lätt att genomskåda hatets förklädnader och egoistiska strävandens illusivitet.

²Han inser, att attraktionens krafter äro starkare än repulsionens, att attraktionens lag är universell.

Den föda vi älska kunna vi bäst tillgodogöra oss.

De uppgifter vi älska kunna vi lättast lösa.

De varelser vi älska kunna vi bäst förstå.

Vi lära bäst av allt vi älska.

³Kulturindividens har på civilisationsstadiet lärt sig tänka principiellt och har alltså full förståelse för principer, även om han kanske ej inser principernas betydelse för logiskt tänkande. Vidare förblir han i stort sett omedveten om de två högsta mentala förmågorna, som ännu återstå att förvärva (47:4,5): perspektiv- och systemtänkandet, även om han konstruerar aldrig så många natursystem för orientering i fysiska världen eller logiska system för tänkandet. Däremot ingår hans principtänkande förening med högre emotionaliteten, vilket resulterar i hans känslotänkande, som snarare blir fantasi än känsla. I föreningen av begär och tanke blir tanken den alltmer dominerande så att, istället för att såsom på civilisationsstadiet begäret överväger, så att han får tankefärgat begär eller känsla, föreningen blir begärbetonad tanke, vilket just är fantasi. Vinsten blir större än vad okunnigheten kan inse. Icke nog med att civilisationsstadiets i stort sett repellerande tendens byts mot attraherande, med allt vad detta innebär av förfining och förädling och spontant handlande i överensstämmelse med livslagarna. Dessutom blir fantasien en energikälla, som, ifall den ställes i livets tjänst inom olika livsområden, vida överträffar vad individens dittills förmått både i emotionalt och mentalt hänseende.

⁴Kulturindividens emotionala liv efter fysiska livets slut blir väl icke längre än på civilisationsstadiet men hans vistelse i mentalvärldens salighet kan mycket väl bli tre till fyra gånger längre.

⁵När individens förvärvat förmåga frambringa vibrationer i tredje (uppifrån räknat) emotionala molekylarslaget (48:3), kan han för första gången få direkt kontakt med sitt permanenta kausalhölje och tillföra detta mentalmolekyler av motsvarande grad. Kausalhöljet börjar därmed tillväxa i omfång.

HUMANITETSSTADIET

8.13 Inledning

¹Med helgoninkarnationen har individen avverkat emotionala medvetenhetsstadierna. Utvecklingen fortsätter med aktivering av högre mentalmedvetenheten, närmast perspektivmedvetenheten (47:5).

²Det var på detta stadium möjlighet fanns före 1875 bliva invigd i någon av planethierarkien instiftad hemlig kunskapsorden. Det finns otal andra men endast ursprungliga rosenkreuzar-, malteser- och frimurareorden ägde (i symbolisk utformning) kunskapen om verkligheten.

³Efter år 1875 har ingen blivit invigd i någon av dessa. De ordnar, som numera existera och utan tillåtelse övertagit de gamla ordensbeteckningarna, äro icke godkända av planethierarkien. De ha icke instiftats av essentialjag (46), de enda som betrotts med detta uppdrag.

⁴De ursprungliga ordnarna kunna visserligen aldrig "upplösas" men ha numera stängts, kanske för alltid.

⁵Alltsedan 1875, då planethierarkien beslutat att vissa delar av den dittills hemliga kunskapen efterhand skulle få offentliggöras, ha alltfler esoteriska fakta undan för undan fått utlämnas genom lärjungar till hierarkien.

⁶I vällovliga syftet att tillhandahålla dessa för sökare av den förlorade kunskapen ha många författare framträtt. Utan erforderliga grundsystemet ha de emellertid saknat förutsättningar framlägga dessa fakta enligt vetenskapliga fordringar på begriplighet och exakthet. Den bedrövliga terminologien har verkat kvasi och från början avskräckt många från att öda tid på att undersöka detta system med idel okända fakta.

⁷Påståendet, att endast kausaljag kunna behandla esoteriken, är felaktigt. Det kunna alla som, dels en gång varit invigda och ha systemet latent, dels fått skolning i metodiskt och systematiskt tänkande, dels erhållit erforderliga fakta. Tyvärr ha nästan alltid någon av dessa förutsättningar saknats hos esoteriska författare.

⁸Planethierarkiens sekreterare (D.K.) anser, att ännu högre jag än kausaljag äro olämpliga, därför att avståndet mellan författare och läsekrets blir för stort. Icke heller kunna 45-jag offra tid på att leva sig in i härskande mentalitet, vilket skulle kräva en upprepad nerdimensionering av lärarens uppfattning.

⁹Det är på humanitetsstadiet behovet av verklig kunskap om tillvarons beskaffenhet, mening och mål fordrar bli tillgodosett. Eftersom utvägen genom invigning i äkta kunskapsorden ej längre står till buds, hamna alltför många i skepticism eller agnosticism. Man har också genom förlöjligande av teosofien gjort allt för att avskräcka forskare från att närmare undersöka hithörande kunskapsproblem.

¹⁰Vad Laurencys båda arbeten om esoteriken beträffar, har man valt taktiken att tiga ihjäl dem. Ingen tidning har recenserat dem. Den dag kommer emellertid, då även den metoden kommer att visa sig otillräcklig. Ansvar för att ha hindrat sökare finna vägen till kunskapen om verkligheten har man i sin livsokunnighet ingen förståelse för.

¹¹På humanitetsstadiet erövrar individen de två högsta mentala förmågorna genom att lära sig uppfatta vibrationerna inom tredje och fjärde (eller de två högsta) mentala molekylarslagen. I medvetenhetshänseende betyder det perspektivtänkande (47:5) och systemtänkande (47:4). Individen blir därmed ett högre mentaljag.

¹²Genom sina mentala stadier förvärvar han, liksom oavsiktligt och utan att förstå huru och varför, perspektivtänkande och på sitt stadiums högsta nivåer slutligen systemtänkande eller de allomfattande ideer, som strömma ner från hans numera aktiverade, subjektiva lägsta slag av kausalmedvetenhet (47:3).

¹³Humanist är esoteriska beteckningen på den individ, som uppnått humanitetsstadiet. Detta

lyckas för den, som i en inkarnation uppnått högsta emotionala nivå och krönt sin långa emotionala utveckling på de tre lägre stadierna med en helgoninkarnation. Han strävar i sin nya inkarnation att förvärva verkligt sunt förnuft (naturligtvis av alla okunniga missbrukad beteckning). Sunt förnuft är högsta mänskliga förnuft och förvärvas på humanitetsstadiet. Den utgör nödvändiga grundbetingelsen för möjligheten att förvärva intuition.

¹⁴På humanitetsstadiet identifierar sig individen med perspektiv- och systemtänkandets innehåll.

¹⁵Jaget är centrat i högre mentala, är alltså högre mentaljag.

¹⁶Mentaljaget bygger på kunskap och insikt.

¹⁷Monaden blir på humanitetsstadiet en "helgjuten" personlighet. Individen är sina fiktioner.

¹⁸På detta stadium har individen förvärvat de flesta egenskaper och förmågor för full förståelse av det mänskliga.

¹⁹I regel blir han totalt felbedömd av dem på lägre stadier. Han lär sig bedöma en människa efter en förnuftig princip, icke efter personlighetens yttre egenskaper.

²⁰Han förvärvar subjektiv medvetenhet i mentalvärldens fyra molekylarslag 47:4-7, särskilt 47:4,5. Därmed intellektualiserar han högre emotionaliteten, kulturstadiets ädla begär, till ideal.

²¹När det mentala kan behärska det emotionala, bli föresatserna också förverkligade. Dessförinnan väcka de emotionala trotskomplexet, som visar jaget, vem det är som bestämmer.

²²Humanisten blir i allt högre grad herre över sitt eget öde, lär sig vad de gamle uttryckte med att "den vise styr sina stjärnor, dåren är slav under dem".

²³Ju fler ädla egenskaper han förvärvat, desto starkare blir vägledande livsinstinkten.

²⁴Humanisten har emotionalstadiets utveckling bakom sig. Han har lärt sig mottaga och använda emotionalenergierna. Det finns för honom intet mer att bemästra i emotionalhöljet.

²⁵Helgoninkarnationens förvärvade egenskaper och förmågor finnas latenta i jagets undermedvetna. Vilka av dessa, som aktualiseras i de nya inkarnationsmedvetenheterna, beror på en mångfald grunder och orsaker.

²⁶Humanisten, som avslutat sin emotionala utveckling, koncentrerar sig på sin mentala utveckling. Det mentalas makt gör sig alltmer gällande. Han riktar sin uppmärksamhet mot områden, vilka han såsom mystiker med sin fantasi tangerat men aldrig kunnat mentalt fatta och bearbeta. Tyvärr försummar han därvid ofta att återuppliva den enhetens attraktion, som han en gång förvärvat förmågan till. Allt latent måste nämligen på nytt aktiveras i varje ny inkarnation. Och icke sällan lider han av sin försummelse och längtar liksom Schopenhauer tillbaka till de ljuvliga tillstånden, som han kanske läser om i helgonlitteraturen och har full förståelse för.

²⁷Genom förvänd uppfostran kan den i det undermedvetnas avlagringar liggande latenta repulsionen (hatet) väckas till liv och försvåra återuppväckandet av latenta attraktionen. Denna finns visserligen kvar såsom instinkt hos dem, som ha helgoninkarnationen bakom sig, men kan få svårt att göra sig gällande. Detta visar sig ofta hos dem, som uppnått humanitetsstadiet och göra sin insats i utvecklingen men som likväl kunna förefalla fränstötande.

²⁸En individ på humanitetsstadiets högre nivåer har förvärvat de flesta mänskliga egenskaperna och förmågorna. Men förmodligen har endast c:a fem procent av allt detta undermedvetna och latenta aktualiserats i de flesta inkarnationerna. För att kunna bedöma en individ fordras att kunna se även de 95 procenten.

²⁹Sedan är det en annan sak, vilka egenskaper och förmågor, som förvärvats till 100 procent. Ingen får ligga under 25 procent, vilket redan det är mycket.

³⁰I slutinkarnationen på humanitetsstadiet måste de 12 essentiala egenskaperna ha utvecklats till minst 50 procent.

³¹Mänskliga naturen förändras ständigt. Upp till 35-årsåldern strävar individen uppnå sin gamla medelnivå. Somliga nå den aldrig. Individerna på idealitetsstadiet kunna uppnå den mellan 21 och 28 år, på enhetsstadiet vid 14.

³²Omkring femton procent av mänskligheten ha lyckats uppnå kultur- och humanitetsstadierna. De utgöra klaner, som äro sysselsatta med att utforska verkligheten och begripa tillvaron.

³³Huru många av dessa klaner, som på en gång inkarnera för att tjäna utvecklingen, mänskligheten och livet, beror på förutsättningarna för att deras insatser skola kunna uppskattas och tillgodogöras. I stort sett har deras arbete för mänskligheten varit av ringa betydelse, eftersom de i sitt forskningsarbete varit hämmade av mänskliga okunnigheten och omöjligheten till förståelse, av misstron, oviljan, fanatiska vidhängandet vid allsköns vidskepligheter. De ha fått nöja sig med att själva söka uppnå högre nivå. Ytterligt få av dessa mänsklighetens föregångare ha lyckats uppnå högsta mentalstadiet och riktigt kunnat uppfatta vibrationerna i nedifrån räknat fjärde mentala molekylarslaget med möjlighet till systemtänkande.

³⁴De på humanitetsstadiet utgöra c:a en promille. Men av de nya klanerna, som just inkarnera, finnas flera på humanitetsstadiet, så att halten i "kulturnationerna" sannolikt kommer att stiga till en procent.

³⁵Av nuvarande mänskligheten i inkarnation ha endast c:a två hundra tusen uppnått humanitetsstadiets högre nivåer och därmed blivit mentaljag. Förutsättningarna ha hittills varit sådana, att mentaljag icke haft någonting att lära och icke känt sig dragna till inkarnation.

³⁶I regel ha dessa högre mentalister endast förmått uppfatta (nerifrån räknat) tredje molekylarslagets vibrationer (47:5), vilket möjliggör perspektivtänkande. En utpräglad typ av detta slag var Nietzsche. Han hade frigjort sig från slaviska beroendet av principitänkandet, vilket är första steget mot frigörelse från mentalismens konkreta formtänkande.

³⁷I verk efter verk gick han emot sina principiella problem för att avvinna dem nya synpunkter. Att hans insats huvudsakligen blev negativ och kritisk, berodde på att han saknade esoteriska kunskapens fundamentala fakta för riktig uppfattning av tillvaron, dess mening och mål.

³⁸Ännu lever mänskligheten i ett emotionalt kaos och endast få av dem, som äga förutsättningarna förstå esoteriken, kunna förmås att undersöka de existerande esoteriska systemens logiska hållbarhet, vilket är enda sättet förvissa sig om deras överensstämmelse med verkligheten, tills kausalmedvetenhet förvärvats och individen själv kan konstatera fakta.

³⁹Utmärkande för humanitetsstadiet är att människan lever i tankens värld och kan behärska det emotionala med det mentala. Hon frigör sig från illusionernas liv genom fiktioner, väl medveten om att dessa äro fiktioner, vilka hon betraktar som tillfälliga hypoteser.

⁴⁰Humanister, som utan direkt kontakt med esoteriska kunskapen själva lyckats frigöra sig från ännu härskande idiologier och de flesta okunnighetens betraktelsesätt, känna sig ofta ovissa om huruvida de kunna "ha rätt gentemot hela världen". De sakna den visshet och ofelbara säkerhet, som endast esoteriska kunskapen kan ge.

⁴¹Individen på humanitetsstadiet är i fysisk inkarnation ännu aningslös om högre världar, om sina högre höljen och att hans subjektiva emotional- och mentalmedvetenhet tillhöra olika höljen. Han kan således icke på egen hand förvärva kunskap om tillvaron, dess mening och mål. Han förblir i detta hänseende beroende av det vetande han får till skänks av planethierarkien.

⁴²Perspektivmedvetenheten tillhör ännu den evigt rastlösa reflexionen, som i oändlighet analyserar samma problem utan att komma till annat än tillfällighets- och skenlösningar.

⁴³Det är icke endast de, som ha esoteriken latent i sin undermedvetenhet, som känna sig desorienterade, osäkra, ovissa, överskatta andra och underskatta sig själva, tills de på nytt kommit i besittning av sitt gamla vetande. Det gäller alltför ofta även övriga på humanitets- eller kulturstadiet.

⁴⁴De, som uppnått humanitetsstadiet (47:5) och alltså äro långt före övriga mänskligheten i utvecklingshänseende, måste räkna med att få gå oförstådda genom livet. Ha de dessutom esoteriska livssynen latent i sin undermedvetenhet och aldrig fått tillfälle ånyo kontakta den i sin nya inkarnation, förefalla de för utomstående närmast livsodugliga. De inse, att härskande verklighets- och livsuppfattningarna äro "felaktiga". De ha en instinkt, som säger dem, att "så kan

det icke vara”. Men de veta icke hur det borde vara. Detta gör dem ofta i hög grad ovissa och osäkra. Och särskilt äro de “värnlösa” mot alla på lägre stadier, som äro “säkra på sin sak”. Deras ovisshet gör att de låta andra få regera och de bli ofta offer för hänsynslösa utnyttjandet. De ha svårt att säga nej och finna sig i orättvis behandling av fruktan för att handla orätt.

⁴⁵Målande beskriver Brandes sina intryck från första universitetsåret och kamratlivet. Han trodde sig i alla ha gjort ett fynd. Mötte han nyfiken hövlighet, trodde han sig ha mött förståelse och välvilja. Mötte han välvilja, trodde han på intelligens. Mötte han intelligens (torr och ofruktbar), jublade han i tron på lärorik överlägsenhet. Det dröjde, innan han såg vad de gingo för, dessa fördummare, fördärvare, förvirrare, snyltare etc., på vilka han förspillt dyrbar tid. Många inse det för sent.

⁴⁶Individens övergång från emotional- till mentalstadiet sker sällan utan kamp, som kan fortsätta under många inkarnationer. Ibland medför den en personlighet, där det emotionala, som dittills varit suveränt, hävdar sig mot allt förnuft. Övergången betecknar för jaget en revolution i nästan allt som rör världs- och livsåskådning. Vad som dittills utgjort väsentliga medvetenhetsinnehållet betraktas med skepsis, likgiltighet eller förakt. Alltmer sällan förmår det för längre tid hävda sig mot de nya ideerna. Han blir alltmer misstrogen mot allt emotionalbetonat. Intresserar han sig för känslotänkandets produkter, så sker det för att utmönstra det emotionala elementet och renodla det mentala.

⁴⁷Individen, som just lämnat helgonstadiet bakom sig, känner sig mycket desorienterad i tillvaron. Det gamla behovet av visst och fast ökar oron. Flera inkarnationer framåt förefaller han sin omgivning obalanserad och icke sällan ovederhäftig. Han blir oförmögen att försvara egna uttalanden, egna synpunkter och ståndpunkter. Det absoluta, hundraprocentiga tänkandet ersätts alltmer av relativiserat procenttänkande, i vilket sanningshalten har en tendens sjunka ner mot nollstrecket. Sannolikheten i allmänna åsikter och meningar blir allt mindre, dagens auktoriteter allt mindre auktoritativa. Det dröjer länge, innan den fond av genomlysta ideer, som blir resultatet av hans mentala aktivitet, blir tillräckligt mäktig för att möjliggöra det syntetiska perspektivtänkandet från en högre ståndpunkt.

⁴⁸Ungdom på detta stadium har ofta svårt att anpassa sig i samhällen på alltför låg nivå och där finna någon livsuppgift. Skolan är för dem ett martyrium. Alltför ofta välja de i desperation ett olämpligt yrke för livsuppehållets skull.

8.14 Emotionaliteten på humanitetsstadiet

¹Vid inträdet på humanitetsstadiet kan individen anses ha förvärvat de tolv essentiala egenskaperna till 25 procent. Det återstår för honom att förvärva dessa till 75 procent. De, som tro att humanitetsstadiet uteslutande består i mentalutveckling, misstaga sig svårt. Det innebär en serie inkarnationer av helhjärtat offer för mänskligheten, livet och utvecklingen. Och det gör man ej, sålänge man behärskas av egoistiska motiv. Dessa offer äro så självklara, att de aldrig kännas såsom offer. Det är intet offer att få offra det lägre för det högre.

²Humanisten har helgoninkarnationen bakom sig med vad det innebär av förvärvade egenskaper. På detta stadiums lägre nivåer, där individen i sitt eviga sökande efter kunskapen om verkligheten och livet ofta försummar att på nytt aktualisera det latent, kan han förefalla mycket obalanserad. Mänskliga nervsystemet har ännu ej förfinats så, att det uthärdar större dos av hithörande vibrationer. Det är också ännu så länge sällsynt finna en humanist med “robust fysik”.

³Exoteriska okunnigheten, som bedömer individen efter “skenet”, efter temperament, konventioner, talesätt och yttre uppträdande, kan ofta finna humanisten frän och oborstad och, sårad i sin löjliga fåfänga, placera honom rätt så lågt. Det hör nu med till vanliga omdömeslösheten. En psykiatriker torde ofta anse honom i behov av hospitalsvård. Det hör till detta slags bedömningsförmåga. Hade Kristus levat i våra dagar, torde han näppeligen undgått inspärning.

⁴Ännu på humanitetsstadiet behärskas de flesta av sin emotionalitet. Viljan (dynamiska

kraften) är nästan alltid ännu emotionalviljan.

⁵Man är beroende av känslor och stämningar för att känna sig upplivad”, “mindre torr”, visa tillgivenhet, förståelse och deltagande i andras svårigheter etc.

⁶Det är först på humanitetsstadiets högre nivåer individen lyckas frigöra sig från beroendet av emotionaliteten. Mentalhöljet sammanvävs då icke med emotionalhöljet utan strävar efter kontakt med kausalhöljet, som därvid utfylls alltmera med hithörande mentalmolekyler (till att börja med 47:3).

⁷Individen, som inträtt på humanitetsstadiet, blir i regel så fångad av sina nya intressen, att han totalt försummar att utveckla även sina bästa emotionala egenskaper. Han som nyss betraktats som ett helgon, föremål för respekt och vördnad, kan nu uppträda som allt annat än ett helgon. Av omgivningen hänförs han kanske rentav till barbarstadiet. Det är en av de många konsekvenserna av moralismen, religiösa oförståelsen och intoleransen.

⁸De oförlorbara emotionala helgonegenskaperna finnas latent i det undermedvetna. För att göra sig gällande i ny inkarnation måste de aktualiseras i det nya emotionalhöljet. Ofta tycker mentalisten detta vara slöseri med tid och kraft, som kunde användas bättre. Skall han verka bland människor såsom lärare, gör han emellertid klokt i att återuppväcka de slumrande anlagen, enär han annars lätt verkar frånstötande på sin omgivning och dessa omdömeslösa vägra lyssna till honom eller “tro på” vad han säger. Många mentalister finna det utsiktslöst verka bland dessa omdömeslösa, såsom fallet är med brahminerna i Indien. De mena, att de omdömeslösa få anstränga sig ytterligare några hundra inkarnationer, innan det lönar sig att försöka få dem att fatta. När de kommit så långt, infödas de i brahminkasten och få då kunskapen till skänks.

⁹Eftersom humanisten icke brytt sig om att på nytt lära sig behärska sin emotionalitet, så få ofta begär och känslor fritt spelrum, vilket bland moralisterna med deras anständighetsfetisch kan komma honom att framstå som obalanserad emotionalist. Men skenet bedrar. Han kan behärska alltsammans, om han anser det vara av någon betydelse. Hans oberoende av mängdens omdöme och öppet visade likgiltighet för deras tabuer tar särskilt avunden fasta på för att “oskadliggöra” honom.

¹⁰De fiktionssystem, som individen på lägre stadier tillägnat sig, leva kvar i det undermedvetna och göra sig under uppväxt- och studietid gällande på nytt. Det är sällan före 35-årsåldern, som han i ny inkarnation uppnått sin gamla insiktsnivå. Skulle han som gammal kännare av esoteriken redan under skoltiden få kontakt med denna, blir han, om han ej lärt sig tåga med vad han vet och andra icke kunna förstå, snart nerslagen i skorna av lärare och kamrater. I skolan får man även eljest icke ha en självständig mening. Endast erkända auktoriteter ha rätt. Och ingen kan vara auktoritet, som icke godkänts av auktoriteter. Också ett slags apostolisk succession. Helst bör man eftersäga gällande dogmer. Då får man höga betyg. En tröst för alla gamla esoteriker: orka vi icke följa med det långsamma diskursiva malandet av det för oss självklara och därför bli efter i skolan, så är det icke bevis på dumhet!

¹¹De som nått humanitetsstadiet äro ingalunda medvetna därom, emedan ingen på detta eller lägre stadier vet sin egentliga utvecklingsnivå. Men de ledas omedvetet av sin övermedvetenhet att aktivera sin medvetenhet och denna aktivering är starkt självinitierad och ofta intensiv. Motivet är till att börja med utpräglat själviskt för att icke säga uttryck för både stolthet och högmod. De vilja hävda sig, överglänsa, bli suveräna inom ett visst specialiserat område. De betraktas såsom “genier”. De bli då uppmärksammade av planethierarkien och aningslösa redskap i livets tjänst med uppgift att genom sina verk påverka andra till aktivitet inom vetenskap, filosofi, musik, konst.

¹²Icke sällan är deras strävan av sådant slag, att de skulle förlora sig för årmiljoner i sådana mentala sfärer, att deras harmoniska utveckling skulle försvåras. De kvarhållas emellertid genom att ännu ej övervunna egenskaper binda dem i lägre regioner. De livsokunniga förundra sig ofta över för dem obegripliga motsättningen mellan så attraherande och repellerande egenskaper hos

dessa historiens stora gestalter, utan förståelse för att de våldsamma ännu ej bemästrade slagen av vibrationer av högre materielag medföra bristande balans.

8.15 Mentaliteten på humanitetsstadiet

¹Naturligtvis påverkas humanisten av det emotionala.

²Förvärvade egenskaper, latent i det undermedvetna, taga sig uttryck såsom instinkt. Men förnuftet och icke känslan gör numera anspråk på att vara högsta bestämmande instans vid behandlingen av livsproblemen. Den mentala klärobskyr, som är mystikerns förtjusning, viker för kravet på allt större klarhet och exakthet. Den verkliga intellektualisten anser, att "det dunkelt sagda är det dunkelt tänkta". Den s.k. aningen kan vara av både emotional och mental beskaffenhet. Den är resultatet av en process i det omedvetna, det under- eller övermedvetna. Den är förstadiet till idékonceptioner av olika halt.

³Vad som försvårat bedömningen av många historiska företeelser är okunnigheten om de mänskliga utvecklingsstadierna, människornas tillhörighet till olika klasser och klaner, alldeles fränsett departementsindelningen, vilken försvårat människobedömningen.

⁴Civilisationer och kulturer äro skapelser av klaner på högre utvecklingsnivå. När dessa kulturer tjänat avsedda syften och kristalliserat så, att de hämma den fortsatta utvecklingen, måste de upplösas. I dylika tider inkarnera klaner med destruktiv tendens, vilka likt vandaler rasera det som de konstruktiva klanerna byggt upp.

⁵Allmänna utvecklingsgången kännetecknas av att individen lär sig behärska det fysiska med det emotionala, det emotionala med det mentala, detta i sinom tid med det kausala etc. Det lägre slaget av medvetenhet övervinnes enbart med närmast högre slag. Det är därför viktigt, att humanisten såsom mentalist icke försummar odlingen av det emotionala (givetvis det högre: ädla känslorna).

⁶På humanitetsstadiets lägre nivåer för jämförelsen med dem på lägre nivåer lätt till den förmätenhet de gamle kallade hybris. Den tendensen motverkas genom att individen lär sig inse sin, trots allt, nästan totala livsokunnighet och huru oändligt mycket som återstår, innan han förvärvat allvetenhet och allmakt i sina egna världar. Han når omsider fram till sokratiska insikten, att han ingenting vet som är värt att veta, att människan på egen hand saknar möjlighet att förvärva kunskap om tillvarons mål och sättet att nå detta mål. Han inser religionens, filosofiens och vetenskapens otillräcklighet i detta hänseende.

⁷Han strävar efter att bli en integrerad personlighet (varmed menas utbildning av såväl det fysiska som emotionala och mentala till harmonisk personlighet). Höljerna genomtränga varandra och närmast högre förvärvar förmågan behärska närmast lägre.

⁸Han strävar efter att göra en insats av något slag; religiöst, filosofiskt, vetenskapligt, socialt, kulturellt, att berika mänskligheten.

⁹Han önskar samarbete med andra i grupper utan organisationer.

¹⁰Humanisten har lärt sig inse det fåvitska i att sträva efter rikedom, ära eller makt. Han vet att forskaren (sökaren efter kunskap) är en högre typ av människa än dessa, som jaga efter sådant, som måste kvarlämnas, när individens fysiska liv är slut, och som i stort sett endast innebär dålig sådd att skörda i följande inkarnation.

¹¹Humanisten har förvärvat respekt för allt liv, för alla var på deras utvecklingsnivå. Envar gör så gott den kan efter insikt och förmåga. Det är endast en tidsfråga, när alla nått slutmålet för allt liv.

¹²Naturligtvis är humanisten likaväl som de på lägre stadier ovetande om tillvarons mening och mål. Tas hans trosbekännelse såsom auktoritativ kunskap, blir följden bara i regel en ny sorts ideologi av illusioner och fiktioner. Den slutsats han måste komma till är den sokratiska, att han ingenting vet som är värt att veta, eller att livet förblir en olöst gåta, eller Buddhas uttalande att mänskliga förnuftet ej kan lösa det problemet. Det vanliga är emellertid, att de inhämtat vetande

av någon pytagoré eller av någon rosenkreuzare såsom t.ex. Francis Bacon, Newton, Leibniz, Lessing, Herder, Goethe etc. Hos alla dessa finnas esoterismer, framförda som egna spekulationer. Cusanus, Galilei, Bruno, Copernicus hade alla haft tillfälle taga del av pytagoreiska manuskript.

¹³Sådana snusförnuftsrepresentanter som Hume och Kant voro däremot inga invigda, liksom ej heller sådana fantaster som Fichte, Schelling och Hegel.

¹⁴De svenska personlighetsfilosoferna E. G. Geijer och Boström hade lärt av Leibniz, som i sin monadologi hävdade, att allt i tillvaron består av monader på olika utvecklingsnivåer.

¹⁵Amerikanska författare, bl.a. Emerson, hade studerat indiska yogafilosofien och där funnit uppslag värda att taga vara på, hade studerat H. P. Blavatskys *Isis Unveiled*.

¹⁶Buddha klargjorde, att människorna alltid komma att tvista om, huruvida det finns en gud eller flera gudar eller ingen gud alls, om människan har en själ och denna är dödlig eller odödlig, om människans vilja är fri eller ofri. "Mänskliga förnuftet kan ej besvara dessa frågor". Han varnade sina lärjungar för alla slag av auktoritetstro och hänvisade envar att hålla sig till sunda förnuftet och skilja på vad envar vet och icke vet. Spekulation föder illusioner och fiktioner, som hindra oss att tänka förnuftigt och mänskligt. Sunt förnuft såsom högsta förnuft hindrar idiotiseringen av förnuftet och utvecklar tankeförmågan. Därmed får människan låta sig nöja. Det kommer en dag i något liv, då övermedvetna intuitionen blir tillgänglig i dagsmedvetenheten och ger erforderlig klarhet.

¹⁷Humanistens livslängd i mentalvärlden kan beräknas från 1000 till 2500 år med efterföljande 250 år i kausalvärlden. Men han kan också reinkarnera så gott som omedelbart. Någon regel finns ej.

¹⁸Det viktigaste för mänskligheten av i dag är att utveckla sunda förnuftet, som är människans högsta förnuft. Ty endast sunda förnuftet kan befria mänskligheten från emotionala illusionerna och mentala fiktionerna, alla dessa okunnighetens föreställningar människorna konstruerat och som förlama deras förmåga av förnuftigt tänkande. Till dessa hinder för mottagandet av nya ideer höra alla dogmer, fördomar, teorier, hypoteser, slagord, gängse talesätt och betraktelsesätt inom alla livets områden, inom religion, rättsuppfattning, politik, sociologi, filosofi, vetenskap och historia.

¹⁹Man kan säga, att 99 procent av det människorna godtagit såsom sanningar icke överensstämmer med verkligheten. Människorna ha ännu icke ens löst grundproblemet om tillvarons tre aspekter: materien, rörelsen och medvetenheten; att all materia består av atomer och att atomerna ha möjlighet till medvetenhet; att det är vibrationer i materien, som framkalla rörelsen, naturskeendet, medför atomernas förening till materieformer, formernas ständiga förändring, upplösning och nyformning.

²⁰Dogmer hindra mottagandet av nya ideer såsom resultat av forskning och ökad erfarenhet. Strängt taget skulle alla våra begrepp behöva utmönstras. Men vi måste bibehålla dem, tills de ersatts av nya, emedan det nya måste utgå ifrån och byggas på de gamla för att kunna uppfattas. Men också endast av det skälet. Att bibehålla övergivna betraktelsesätt därför att de en gång haft auktoritet, är att försvåra frigörelsen från det historiskt inrotade.

²¹Vad val av böcker beträffar, kan man instämma med humanitetsgeniet Voltaire, som menade, att den bok man läser endast en gång kan man lämna oläst, ty det vet man förut. Den man behöver läsa flera gånger är läsvärd. Den man aldrig blir färdig med är oersättlig. Sådana böcker lånar man icke ut. Att begära att få låna är för övrigt ett oskick och i regel omskrivning för tiggeri. Dagens bestsellers kan man lämna olästa. De inskräpa i det undermedvetna vad som aldrig borde beaktats.

²²Perspektivtänkaren relativerar, tänker i procent från 0 till 100, även ifråga om färdigheter, förmågor och egenskaper. Han samlar synpunkter på allt utan särskild tanke på konträra eller kontradiktoriska motsatser. Ju fler paradoxer, desto bättre, emedan de relativera vanliga absoluta eller 100-procentiga påståenden till deras relativa obetydlighet.

²³Liksom principer äro begrepp av begrepp, så äro ideer delar av allt större ideer. Man får perspektiv även på ideer och börjar ana deras begränsade verklighetshalt.

²⁴Perspektivtänkaren förklaras av sina bekanta vara ett geni. Omdömeslösheten är, när dess okritiska beundran någon gång väckts och undanträngt den lika okritiska avunden, mycket generös med att utnämna genier. Därtill fordras ibland bara ett skickligt handlag, mera ovanlig logik eller fantasi, formuleringskonst, rutinens tekniska behärskande av material eller instrument. Sådana genier förekomma på alla utvecklingsnivåer, ifall individen varit ihärdig nog att offra tillräckligt många inkarnationer på sin specialisering. Beteckningen geni borde reserveras för dem, som nått idealitets- eller kausalstadiet, förvärvat kausalintuition, leva i den platonska idévärlden. Det är icke många, som sällskapa med Platon i hans värld.

²⁵Humanisten är konstruktiv och inklusiv och undviker sådant, som hör till lägre stadier.

²⁶Principtänkande och perspektivtänkande äro olika slag av medvetenhet. Principtänkaren blir icke perspektivtänkare bara genom att samla på synpunkter och ideer. Perspektivideer äro av annat slag än principideer. De olika slagen av ideer äro resultat av omedvetna omsmältningsprocesser och icke av mekaniskt mosaikarbete.

²⁷Förmågan att mottaga och frambringa vibrationer i högsta mentala molekyllagret (47:4) medför "systemtänkande", en övergång till kausaltänkande eller kausalintuition. Det är snarast en konkretisering av kausalideer, vilka upplösas i mentalintuitioner, i hela tanke-system. I det lägre tänkandet ser man icke skogen för bara träd. Det blir mestadels ett planlöst, osammanhängande irrande på måfå bland principer utan enande band. Det blir absolutifiering av relativiteter. Företeelser lösslitas ur sina livssammanhang, detaljer granskas som om 22de vore det hela.

²⁸Humanisten är den evige sökaren, som aldrig kan slå sig till ro med något tanke-system utan oförtrutet arbetar på att vidga horisonten. Han är djupt medveten om sin egen otillräcklighet, sin ringa grad av omdömesförmåga, sin enorma okunnighet. Han inser också, att det mentala till sitt väsen är fiktivt, att det icke finns något kausalförhållande mellan det tänkta och den objektiva verklighet tanken söker uppfatta. I lyckliga stunder, när han lyckas få kontakt med kausalvärlden, kan han mottaga en kausalidé, men blir då också starkt medveten om att han endast var mottagaren, att det var idévärlden som tänkte i honom. Allt som en gång tänkts i kausalvärlden finns där som levande krafter och tillhör alla. Ingen kan ta patent på idén, endast på den form idén ikläder sig i mentalvärlden.

²⁹I mentalvärlden tänka vi med tanke-former, i kausalvärlden blir verkligheten medvetenhetens innehåll. Här ligger den riktiga skillnaden mellan form och innehåll, som filosoferna alltid missförstått. Ideerna ha sin giltighet oberoende av deras utformning i filosofernas princip-tänkande. Att mentalideernas former motsäga varandra, när formen är bristfällig, är icke förnufts fel, som Kant hävdade, när han konstruerade sina antinomier, utan konstruktörens fel.

8.16 De sju mentalmedvetenheterna (47:1-7)

¹Man kan indela de sju mentalmedvetenheterna i tre delar: kausalmedvetenhet (47:1-3) totalsyntes; högre mentalmedvetenhet (47:4,5) perspektiv, gruppidé, system; lägre mentalmedvetenhet (47:6,7) begrepp, princip.

²Kausalmedvetenheten är för de oinvidga endast sällan möjlig kontakta i en kausalintuition. Inspirationer från kausalvärlden äro för att kunna uppfattas redan "mentaliserade" till mentalideer.

³I det följande ska endast i korthet antydast de fyra egentliga mentala molekyllagrens medvetenheter (47:4-7). Det får bli en framtida vetenskaps sak att kartlägga dessa medvetenhetsområden i mänskliga övermedvetenheten.

⁴Man kan alltså tala om sju huvudslag av ideer. De högre innehålla, förstå, syntetisera de lägre. För att uppnå suveränitet i en värld måste man ha förvärvat medvetenhet i dess atomslag. Det var det Platon menade med att kunskap beror på att själen i idévärlden skådat ideerna. Att han särskilt omnämnde skönhetens idé, beror på att materiella kausalformerna äro fulländade.

⁵I själva verket är det först andrajaget, som kan förvärva full atommedvetenhet i de lägre världarna, se dessa uppifrån världens totalmedvetenhet och därmed få den suveräna överblicken.

⁶På barbarstadiet förvärvar individen förmåga att draga slutsatsen från grund till följd, från orsak till verkan.

⁷På civilisationsstadiet förvärvar individen princip tänkande, lär sig skilja på huvudsak och bisak, väsentligt och oväsentligt.

⁸På humanitetsstadiet förvärvar individen perspektiv tänkande.

⁹Perspektiv tänkandet skönjes redan i paradoxen, som låter två motsatser upphäva, belysa, bestämma varandra. Det är första steget utöver det absoluta princip tänkandet, som ständigt fastnar på motsägelsen.

¹⁰Perspektiv medvetenhet betyder att kunna se vad som helst från alla synpunkter och ståndpunkter, ständigt vidga perspektiven, ständigt högre, mer vidgad horisont.

¹¹“Vi bli aldrig färdiga med något”, ty det endast växer och vidgas, tills det omsluter allt.

¹²Perspektiv medvetenheten går liksom runt betraktade föremålet och skärskådar dess olika sidor, medveten om att det gäller samma föremål men att förnuftet ser samma sak från en mångfald synpunkter, sönderdelande det som är förenat. Samma sak kan således te sig helt olika, som om det icke vore samma sak. En perspektividé kan kräva en lång uppsats för att bli upplöst i sina komponenter. Nietzsche kan tagas som typiskt exempel på perspektiv tänkande. I verk efter verk sysslade han med samma problem och gav olika lösningar i varje.

¹³Princip tänkaren har löst sitt problem, bevisat något. Perspektiv tänkaren visar slutsatsers och principers otillräcklighet, vill fånga vetandet i en högre syntes långt utöver tes-antites-syntes-metoden.

¹⁴Systemtänkandet, högsta mentala kapaciteten, tänker ideer, som i konkret formhänseende innebära sammanfattning av hela system.

¹⁵Systemtänkandet ser alla fakta insatta i deras rätta sammanhang, ser det hela i delen. Det kan alltid gå från det allmänna till det enskilda, därför att det alltid ser systemet.

¹⁶Denna förmåga bildar övergången till kausalintuitionen, Platons idévärld, som ännu ingen filosof kunnat rätt begripa utan samtliga feltolkat, i regel groteskt missuppfattat. För princip tänkandet är det ju också obegripligt.

¹⁷Högsta mentalnivåerna utmärkas av förståelse för och riktig konkretisering av kausalideerna.

¹⁸Bedömningsförmågan ökas med varje högre stadium. Humanisten äger i sin perspektiv medvetenhet större förutsättningar att rätt bedöma alltfler slag av verkligheter. Han är också mera klar över mänskliga vetandets otillräcklighet.

¹⁹Vetenskapen kunde man kalla sammanfattningen av mänsklighetens erfarenheter.

²⁰Moderna vetenskapen förkastar all gammal erfarenhet och börjar på nytt. Det blir många onödiga misstag.

²¹Förkasta aldrig det gamla utan att ha undersökt dess erfarenhetsinnehåll!

²²Förkasta aldrig fakta därför att de icke passa i ett visst system! Fakta, som icke kunna infogas i systemet, visa systemets felaktighet.

²³Vetenskapen är fiktiv, därför att systemet är fiktivt.

²⁴Fakta äro alltid riktiga. Men teorien och hypotesen, systemet, som skall förklara fakta, är alltid felaktigt.

²⁵Ännu ha mänskligheten icke kommit så långt, att vetenskapen kunnat konstruera riktiga system.

²⁶Det esoteriska mentalsystemet är absolut. För att inse detta fordras kausalmedvetenhet.

²⁷Fakta antingen bekräfta eller vederlägga princip eller system.

²⁸De fyra slagen av mentalmedvetenheter

1. objektiva fakta;
2. subjektiva föreställningar om objektiva fakta, abstrakta föreställningar, grupper av fakta;
3. föreställningarnas kombination (slutledning; systematik), grupp-föreställningar;
4. systemföreställningar;

atom-medvetenhet (47:1)

molekyl-medvetenhet (47:2-7)

²⁹Minnesförmågan beror på lättheten att återkalla det undermedvetna.

8.17 Livs- och världsåskådningen på humanitetsstadiet

¹Livsåskådningen hos dem på humanitetsstadiet, vilka sakna esoteriskt vetande, kommer alltid att överensstämja med den religion, som varit gemensam för alla vise i alla tider. Den är ju icke heller beroende av esoteriska världsåskådningen på samma sätt som den esoteriska livs-åskådningen med dess livslagar. Humanisternas exoteriska livsåskådning berör endast fysiska livet, vilket är det väsentliga: att i detta mänskliga rättigheterna respekteras, så att fred, frihet, broderskap bli möjliga, alltså en friktionsfri, god och glad sammanlevnad. Envar finner då bästa sättet göra erfarenheter och lära av dem.

²Humanisterna äro de verkliga tänkarna, som kunna tänka ideerna och formulera dem till för övriga grupperna fattbara ideal. De representera viljan till enhet, till universalitet. De bli "andliga" vägröjare genom sina genomgripande analyser av härskande ideologier, illusioner och fiktioner. De finnas i alla s.k. samhällsklasser. Ha de icke fått tillfälle att aktualisera sitt undermedvetna, latent vetande genom förnyat tillfälle taga del av esoteriska fakta, kunna de förefalla desorienterade, osäkra och ovissa. Men de ha förståelse för den esoteriska livsåskådningen, varhelst de möta den.

³Det finns många slag av idealister, försåvitt man med sådana menar alla, som arbeta för andras väl.

⁴De finnas på alla utvecklingsstadier.

⁵Humanitetsstadiet kännetecknas av dem, som inse allt livs enhet, och att allt är hat, som icke är kärlek.

⁶Följande uttalanden av Poul Bjerre vittna om den insikt och livsförståelse, som utmärker humanisten.

⁷"Det finns endast ett under: det är samhörigheten. Och en enda överlägsenhet: det är den lojala inordningen i enheten". "Offret i form av dagliga uppoffringar är en ofrånkomlig förutsättning för den enstaka människans liv". "Allt som lever, lever endast som en del av allivet. Avskuret från detta går det under". "Gemenskapen med andra kan endast förverkligas på offrets väg". "Ledes samhörighetens drift icke ut i ett gemensamt offrande av det som skiljer, blir följden ett samhelvete".

⁸Många förvåna sig över att humanister kunde vara fysikalister, skeptiker, agnostiker, ateister. Men varken teologi, filosofi eller vetenskap kan någonsin erbjuda en hållbar arbetshypotes för ett perspektivintellekt (47:5). För övrigt gjorde den latent kunskapen sig så starkt gällande såsom oemotståndlig instinkt, att man ofta kunde tala om något liknande intuition.

⁹Den store tyske tänkaren och diktaren Schiller förklarade, att hans religion icke tillät honom erkänna någon av de historiska religionerna såsom religion. Han godtog alltså endast den religion, som varit gemensam för alla vise i alla tider: visdomens och kärlekens religion, en religion utan dogmer av något slag. Alla religioners teologer ha i sanningens namn gjort sanningen till lögn.

¹⁰Religiösa och moralister (med anständighetens fetisch) vända sig ofta bort från mentalisten (humanisten) emedan han ofta, sedan han genomskådat religiösa och moraliska illuvisiteten,

bedrägligheten, skenväsendet och hyckleriet, snarast känner sig manad att trotsa tyranniska allmänna opinionen.

¹¹När han väl genomskådat humbugen och tyranniet och har oändligt mycket viktigare uppgifter än ägna stor del av sin tid att på nytt bli helgon, vägrar han delta i skenväsendet och blir naturligtvis fördömd av alla skenbevarare. Han må vara aldrig så genial esoteriker, så förkastas hans kunskap såsom falsk och han själv stämplas som bedragare. Skenbevararna (moralister av alla slag) förlora allt förtroende för dessa esoteriska titaner, därför att de vägra delta i skenväsendet.

¹²De, som äro så omdömeslösa, att de tro helgonen veta allt och i varje fall mera än mentalisten (47:5), ha ingen talan i lärandets sal.

¹³Humanisten strävar efter att systematiskt förvärva kunskap om verkligheten och livet. Han studerar filosofiens historia för att taga del av de s.k. stora tänkarnas åsikter och hur de kommit till sina fiktioner (föreställningar utan motsvarighet i verkligheten). Ty att verkligheten icke kan vara så beskaffad, som även de skarpsinnigaste och djupsinnigaste antagit utan tillräcklig kännedom om fakta, inser han ganska snart, likasom att naturforskningens fakta äro alltför fåtaliga och otillräckliga för att besvara fundamentalfrågorna angående tillvarons mening och mål.

¹⁴Han kommer slutligen till resultatet, att allt han vet ej kan förklara livet eller meningen med livet, eller om livet alls har någon mening. Han har nått fram till den sokratiske insikten, att han vet, att allt han vet ej ger honom vad han innerst söker.

¹⁵Han är då mogen och har förvärvat erforderliga förutsättningar för att begripa, att vår planethierarkis esoteriska kunskap är den enda verkligt förnuftiga arbetshypotesen.

¹⁶Han har förlorat förmågan att liksom mystikern kunna tro på det obegripliga och fordrar skäl och fakta för att kunna godtaga något alls. Han vägrar att tro och fordrar att få veta. Och han får till skänks de fakta, som fullt tillgodose hans förklaringsbehov. Han får till skänks ett motsägelselöst och oemotsägligt, ovederläggligt mentalsystem, som han slutligen tvingas att godtaga som det enda fullt tillfredsställande, som förklarar allt det dittills obegripliga han såsom sökande människa behöver veta. Och han säger sig, att just så måste verkligheten vara beskaffad och kan icke vara annorlunda.

¹⁷I nuvarande tid (1950) är det knappast några andra än perspektivtänkarna, som äga förutsättning med behållning studera esoteriken. När denna satts i mentalt system, populariserats, godtagits av tongivande kulturentreprenörer, filosofer och vetenskapsmän, komma dess fundamentala fakta att bli en känslans trosreligion för stora flertalet.

¹⁸Folk vilja icke bli oroad av nya ideer. De trivas med sina illusioner, kanske mödosamt förvärvat fiktionssystem. Humanisten finner snart hur få det är, som förblivit sökare, som icke fastnat i någon ideologi. I det hänseendet gäller Nietzsches ord, att de flesta synas taga sina "vanor" på större allvar än sina intressen. Och det torde dröja länge än, innan de inse, att alla tankesystem, som icke vila på esoteriska fakta, äro fiktionssystem med relativt kort livslängd. Mänskligheten saknar möjlighet att på egen hand förvärva kunskap om tillvaron, verkligheten och livet. Vilja de icke godtaga det kunskapssystem, som skänkes dem av planethierarkien, komma de alltid att förbli desorienterade i tillvaron. Innan dess komma de att ideligen konstruera nya fiktionssystem, innebärande utbyte av illusioner och fiktioner av mindre verklighetshalt mot sådana av större.

8.18 Det undermedvetna och latent

¹Allt, som är aktuellt i individens (monadens) dagsmedvetenhet, sjunker ner i det undermedvetna. Till detta hör alltså:

allt som varit medvetet i innevarande inkarnation
allt som den upplevat i människoriket
allt den upplevat i mineral-, växt- och djurriket
allt den upplevat i ännu tidigare existensformer.

²Det uratomen upplevat, innan den i mineralriket började sin evolution som monad, förblir fördolt, tills den erövrat kosmisk medvetenhet.

³Sina erfarenheter i lägre naturriken kan den studera, när den förvärvat objektiv essentialmedvetenhet. Allt den upplevat såsom människa finns i kausalmedvetenheten.

⁴Ingenting av det monaden upplevat kan gå förlorat.

⁵Allt det monaden upplevat blir latent men kan återupplivas.

⁶För att det skall kunna återupplivas fordras: att tillfälle gives göra närbesläktade erfarenheter, på nytt snabbförvärva egenskaper och förmågor, förnyad kontakt med väsensbesläktat, föregående bearbetning av erfarenheterna, föregående självförvärv av egenskaper och förmågor.

⁷Det undermedvetna yttrar sig såsom instinkt. Man kan skilja på fysisk, emotional och mental instinkt.

⁸Lösning av problem kan erhållas på tre sätt: lösning i dagsmedvetenheten genom reflexion, i det undermedvetna eller i det övermedvetna.

⁹Allt upplevat och bearbetat blir självförvärv.

¹⁰Allt självförvärv omsättes i förståelse, som aldrig kan gå förlorad. Kunskap, egenskaper, förmågor, färdigheter kunna, om så bestäms enligt ödes- och skördelag, avstängas för en eller flera inkarnationer eller för viss period i pågående involvering. Motsvarande vibrationsområden i eter-, emotional-, mentelhölje kunna vara avstängda. Men förståelsen finns alltid kvar, även om den icke kan taga sig några som helst uttryck.

¹¹Därför följer, att en individ kan sakna alla de egenskaper och förmågor han förvärvat och blott förståelsen återstår av alltsammans.

¹²Förlust av möjlighet återkalla självförvärv kan bero på: missbruk, dömande, begränsning i och för specialisering och koncentration på något visst.

¹³Ju grundligare erfarenheterna och bearbetningarna i ett eller flera liv, desto snabbare återförvärvet, desto större förmågan.

¹⁴Det finns möjlighet för individen själv beröva sig frukterna av allt arbete och själva förståelsen genom att emot Lagen idiotisera förnuftet.

¹⁵Minnet av det förflutna blir vid återfödelsen latent. Det omsätts i instinkt, i möjlighet till allt snabbare uppfattning, eventuellt återförvärv av egenskaper, förmågor, färdigheter. Mycket litet av det latent kan aktualiseras i varje ny inkarnation, vilken dessutom ofta är specialiserings- eller likvideringsinkarnation. Fysiska livet är för kort och det gäller att lära så mycket som möjligt.

¹⁶Om skördelagen dessutom påtvingar fel, avstänger vibrationsområden (eteriska, emotionala, mentala), förstärker andra vibrationer till oöverkomlighet, kunna även högt utvecklade individer förefalla okunniga, oförmögna, med stora fel.

¹⁷Individen är något fullständigt nytt i varje involvering. Han har att från urstadiet passera igenom alla sina föregående utvecklingsstadier både i materiellt och i medvetenhetshänseende.

¹⁸Moralisterna kunna icke nog indigneras över och fördöma de antikonventionella. Men de som bryta mot seden kunna göra det av flera skäl. De ha fått lida för seden. De vägra delta i skenväsendet. De anse allt formväsen oväsentligt, överskattat, hindringsamt för utveckling.

¹⁹Man kan mycket väl uppnå humanitetsstadiet (47:5) utan att ha varit invigd i någon esoterisk kunskapsorden (med latent esoterisk livssyn). Det finns många latent humanister, som icke nått upp till sin egentliga nivå. Det finns många esoteriker, som icke fått tillfälle återerindra sig esoteriska vetandet. Men innan individen kan bli humanist eller esoteriker, måste han ha passerat genom mystikerstadiet. Ofta tycker han sedan (ibland med orätt), att han "kan det där". Det har

han visat tillräckligt. Nu gäller det något, som för honom är viktigare. En sak är därvid alldeles visst. Han förstår helgonet och uppskattar det till dess fulla värde. Han kanske rentav ibland längtar tillbaka till det ljuvliga stadiet, innan han valde att bli forskningsresande i mentalvärlden.

8.19 Svarta logen

¹Människor, som medvetet "avsagt sig sin mänsklighet", som slitit föreningstråden mellan inkarnerande mindre delen av sitt kausalhölje och den i kausalvärlden kvarvarande större delen, kunna räknas till medlemmar i eller tjänare åt den svarta logen. De äro utvecklingens svurna fiender, emedan de veta, att när utvecklingen inom planeten nått så långt, att planeten kan upplösas, ha de förlorat vidare tillfällen till maktutövning.

²Monaderna såsom uratom är gudomliga och oförstörbara. Men den kan i människoriket förstöra sin lägsta triad och sitt kausalhölje. Och detta gör den så småningom, sedan den slitit förbindelsen mellan lägre och högre kausalhöljet. Det lägre höljet kan ej utfyllas utan blir allt tunnare (förlorar efterhand allt fler av sina mentalatomer), tills det slutligen brister. Därefter får monaden "göra om resan" och på nytt förvärva en lägsta triad och kausalhölje. Man beräknar, att härtill åtgå c:a 30 eoner. Under denna tid får dess andratriad i sitt superessentialhölje och tredjetriaden i sitt manifestalhölje sovande invänta anknytningen till en ny lägsta triad. Den hiskeliga dåliga skörd, som väntar monaden dessförinnan, kan endast väcka deltagande för ett sådant fasansfullt öde.

³Grunden till detta olyckliga beteende är att monaden såsom människa vägrar att uppge sin egoism, vägrar att ingå i enheten och osjälviskt tjäna livet och utvecklingen, vägrar att avstå från sin makt, vägrar att tillämpa högre livets lagar.

⁴Därvid utför den emellertid sig själv ovetande och ofrivilligt i alla fall en den stora manifestationsprocessen gagnande uppgift. Den arbetar med involutionens krafter och påskyndar därvid monadernas involution. Den tjänstgör som den dåliga skördens agent, när den tvingar människor lyda dess sataniska intentioner.

⁵Icke vilken individ som helst kan slita förbindelsen mellan sitt första- och andrajag. Härför erfordras att ha förvärvat humanitetsstadiets perspektivmedvetenhet (47:5). Han har passerat genom helgonstadiet och uppnått för människan högsta emotionala nivå (48:2) av högst förfinade egoistiska motiv. Men någon verklig kunskap om tillvarons mening och mål kan han aldrig förvärva. Han kan icke bli ett kausaljag.

⁶Det är egentligen först, när han ställs inför medvetna valet att osjälviskt tjäna evolutionen, som brytningen inträffar. Han vet vad han gör, när han för egen maktfullkomlighets skull väljer att kvarstanna i lägre världar. Han förlorar snart förmågan att inkarnera och tillbringa sin fortsatta existens i emotionalvärlden och behärskar därifrån människorna i fysiska världen och gör allt för att hindra människorna från att kunna utvecklas, söka kvarhålla dem i okunnighet och ofrihet, i deras illusioner och fiktioner, söker skapa förödande masspsykosor av otal slag, allt som kan stärka mänskliga egoismen, alla slag av repulsivitet. Nietzsche samt Hitler och hans anhang äro typiska exempel på svarta logens offer. Det är förvanskade vetandet härom, som givit upphov till legenden om satan.

IDEALITETSSTADIET

8.20 Inledning

¹Även idealitetsstadiet har sina utvecklingsnivåer. Till att börja med förvärvar individen subjektiv medvetenhet i lägsta och näst lägsta kausala molekylarslaget (47:2,3). Därefter blir hans uppgift att vitalisera de tre centra i kausalhöljet, vilka möjliggöra förbindelse med andratriadens tre enheter, samt konstruera bryggan mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom. När monaden kan centra sig i denna atom, blir individen kausaljag.

²Individen på kausalstadiet har sin jagmedvetenhet centrad i kausalhöljet. Detta medför upplösning av emotionalhöljet. Jaget kan då skilja på vad det verkligen vet och icke vet, har befriat sig från emotionalstadiets illusioner och mentalstadiets fiktionser. Först nu kan individen genom egna erfarenheter skaffa sig kunskap om sina fem världar och om tillvarons mening och mål, studera det förflutna, konstatera esoterikens överensstämmelse med verkligheten evad det rör människans världar.

³Många kalla kausalhöljet för människans själ och superessentialhöljet för hennes ande. Det har icke klargjorts, att individen (monaden) är en uratom (jaget, urjaget om man så vill), som undan för undan under evolutionens gång ikläder sig elva höljen i solsystemet och därefter 42 höljen i kosmos, ett hölje för varje värld. För att slippa oredan och tvister om ord vore det bäst införa matematiska beteckningar.

⁴Kausalhöljet är enda höljet i vilket individen är ett isolerat jag, hänvisad till egna resurser. Denna s.k. själens ensamhet är nödvändig för förvärv av självmedveten självbestämmdhet, förutsättning för bevarad jagets självidentitet i högre världars allt intensivare enhetsmedvetenhet. Allt i människoriket tjänar till att befästa denna egocentriska individualmedvetenhet. När detta skett, blir individens uppgift att överflytta denna egocentricitet på alltfler individer, tills jaget slutligen omsluter mänskligheten och därefter allt liv. Därmed förvärvar jaget förutsättning bli ett kollektivväsen.

⁵Det är först såsom högre emotionaljag på kulturstadiet som individen får möjlighet kontakta sitt kausalhöljes medvetenhet och därmed kan sägas ha blivit människa. Man förstår, huru Diogenes med sin lykta på överfyllda marknadstorget kunde förgäves leta efter människor. Kausalmedvetenheten förblir passiv, tills den börjar aktiveras av individens egna vibrationer på mystikerstadiet. Inga vibrationer, som ligga under 48:3 och 49:3, kunna därför nå upp till 47:3 och påverka kausalhöljet. Någon enstaka gång kan lägre mentaljaget på civilisationsstadiet mottaga inspiration genom kausala övermedvetenheten. Subjektivt medveten i kausalvärlden blir individen efterhand först såsom högre mentaljag.

⁶Många kalla individen själlös, tills han blivit medveten i sitt kausalhölje. Han förvärvar subjektiv kausalmedvetenhet i kausalvärlden (47:2,3), utanför organismen även objektiv medvetenhet, och nu som först personlig kontakt med planethierarkiens medlemmar. Det är på detta stadium esoteriken konstateras vara i överensstämmelse med verkligheten och livet i både subjektivt och objektivt hänseende. Till dess blir den endast en arbetshypotes. Individen inser, att utan esoteriken mänskligheten förblir desorienterad i tillvaron, okunnig om tillvarons mening och livets mål.

⁷På idealitetsstadiet identifierar sig individen med sina kausalideer.

⁸På detta stadium är kausalhöljet fullt aktivt och aktiveras essentialhöljet mäktigt.

⁹Med förvärvad kausalmedvetenhet har människan uppnått sitt verkliga hem. Den "förlorade sonen har återvänt till fadershuset" – en delvis missförstådd liknelse, eftersom vetskap saknats om delningen av kausalhöljet vid inkarnation såsom människa. Människan är nu först verklig människa med full förståelse för allt mänskligt.

¹⁰Vibrationerna röra sig inom de tre högsta mentala (kausala) molekylarslagen.

¹¹Förutsättning för att uppnå idealitetsstadiet är frigörelse från beroendet av det emotionala. Exempel härpå är Goethe, för vilken vägen till det kausala spärrades av hans emotionalitet. Hans gode vän Schiller var i detta hänseende lyckligare lottad, visande sig i större förståelse för kausalideernas makt, även om för honom åtskilliga humanitetsnivåer återstodo.

¹²Såsom framgår av det föregående, identifierar sig människan på barbarstadiet huvudsakligen med fysiska vibrationer och förvärvar förståelse för fysiska företeelser. På civilisations- och kulturstadierna får det emotionala allt större betydelse. På humanitetsstadiet strävar individen långsamt att frigöra sig från slaviska beroendet av det emotionala. Idealitetsstadiet kännetecknas av motsvarande strävan att frigöra sig från det konkret-formala mentaltänkandet.

¹³Det är först på detta stadium individen definitivt måste och kan befria sig från sin egoism. Människan är färdig såsom människa, när hon förvärvat de egenskaper och förmågor, som erfordras för fortsatt utveckling i femte naturriket.

¹⁴Representanter för detta naturrike finnas i fysisk inkarnation, okända för andra än sina lärjungar. De övriga individerna tillhörande planethierarkien ha eterhölje som lägsta kropp. Organismen är alltför otjänligt redskap för dem och deras arbete i evolutionens tjänst.

¹⁵Idealisten (varmed menas individen på idealitetsstadiet) inser till fullo sin skuld till livet, att han fått allt till skänks och blir medveten om sitt ansvar. Vad allt ha icke hierarkien och individerna i de sju allt högre gudomsrikena gjort för oss? De ha format vår kosmos med alla dess olika världar, som möjliggjort uppväckandet av individens latenta medvetenhet och möjliggör hans utveckling till allvetenhet och allmakt. De leda individernas utveckling mot allt högre livsformer. De tillse, att kosmos icke urartar i kaos och att alla vederfares omutlig rättvisa. De ge människorna kunskap i den mån de behöva den för sin utveckling och icke missbruka den till livets förfång. Det är missbruket, som hindrar dem från att ge oss den verkliga kunskapen. Ty kunskap ger makt. Och makten missbrukas av alla, som icke nått idealitetsstadiet.

¹⁶Idealitet på lägre stadier är alltid en god sak. Men den leder alltför lätt till självbedrägeri, okunnig som människan i stort sett är om mänskliga naturen och dess vanskligheter. Det är först på idealitetsstadiet, som människan äger förutsättning att inse svårigheten med att förstå andra och sig själv, inse hur omöjligt det är för individerna på lägre stadier att rätt bedöma utan kunskap om verkligheten och livet.

¹⁷Såsom objektivt självmedveten i sitt kausalhölje vet individen, att han är ett jag och att synliga fysiska världen icke är en illusion, som västerländska subjektivismen och indiska illusionsfilosofien påstår.

¹⁸Det är först på idealitetsstadiet såsom kausaljag individen borde sträva efter att förvärva "klärvoajans" (högre objektiv medvetenhet). Dessförinnan är den makt denna förmåga ger enbart till skada och fördröjer individens utveckling samt sår mycken dålig sådd. Människor förbli egoistiska (trots allt okunnighetens tal om idealitet), tills de ingått i enheten. Dessutom är det lägre slag av klärvoajans människan på lägre stadier kan förvärva (fysisk-eterisk och emotional objektiv medvetenhet) av synnerligen otillförlitligt slag, så mycket mera fatal, som individen blint tror på vad han ser och tar alltsammans för bestående verklighet. Materieformerna i emotionala och mentala världarna äro (frånsett dem, som tillhöra synliga fysiska molekylarslagen samt människors och devaers höljen) enbart fantasiskapelser av livsokunniga varelser i de lägre världarna. De historiska gestalterna från flydda århundraden liksom scener ur deras liv skildrade i historia och roman återfinnas ävenledes och tas för äkta företeelser. Okunnigheten finner alltid sina fiktioner och illusioner i plastiska gestalter, eller på annat sätt bekräftade. Varelserna i de lägre världarna äro i stort sett offer för sin okunnighet, enär de sakna kausal medvetenhet. Först kausaljaget kan med rätta säga, att det verkligen vet.

¹⁹På kausalstadiet kan människan själv genom egna studier av verkligheten övertyga sig om att esoteriken ger henne den riktiga kunskapen om verkligheten och livet. Dessförinnan förblir hennes godtagande av esoteriska kunskapen en arbetshypotes, denna må synas henne än så

övertygande och överväldigande.

²⁰Kunskapen om tillvaron, verkligheten och livet har alltid funnits på vår planet. Men den har icke varit tillgänglig för en mänsklighet, som varit ur stånd att begripa eller som varit istånd att missbruka kunskapen.

²¹Det fordras föga mer än enklaste sunda förnuft för att begripa, att evolutionen icke slutar med fjärde naturriket utan fortsätter i högre riken. Att de icke längre tillhöra människoriket, borde väl också vara självklart.

²²De individer, som varit så långt före massan att de kunnat begripa och förblivit sökare, ha också fått del av kunskapen. Individer från femte naturriket ha påtagit sig det otacksamma uppdraget att inkarnera för att meddela erforderlig kunskap. De ha givit människorna religioner, avpassade för olika utvecklingsstadier, så att de skulle kunna leva fredligt med varandra och få en metafysik avpassad efter deras fattningsmöjligheter. De inrättade hemliga kunskapsordnar för dem, som behövde förnuftig metafysik.

²³Numera har så stor del av mänskligheten förvärvat så mycken reflektionsförmåga, att planethierarkien beslutat sig för att låta mänskligheten i dess helhet få kunskapen om tillvaron. Religionsmetafysiken har visat sig otillräcklig.

²⁴Människan får all den kunskap hon behöver till skänks, när hon gjort allt vad på henne ankommer för att kunna rätt bruka den. Allt i lägre världar stammar från högre världar, det må gälla materia, energi eller medvetenhet. Allt är en skänk från åvan. Och det gäller för alla världar utom den högsta. De högres uppgift är att tjäna de lägre hela skalan igenom. Den, som icke vill tjäna, utan endast söker sitt, är omogen för högre världar. De mänskliga genier, som tjäna mänskligheten (emotionalgenier = helgon, mentalgenier = högre mentaljag), uppleva en kausalidé, vars överväldigande perspektiv med dess skönhet och makt förmå dem att offra sitt liv fyllt av försakelser för att förmedla den till mänskligheten. Till tack bli de förhånade, förlöjligade och förföljda.

8.21 Människan såsom kausaljag

¹Kausaljaget är monaden fullt medveten i det kausalhöje den förvärvade vid transmigrationen från djurriket. Detta hölje omsluter alltid monaden i dess lägsta triad i människoriket.

²För att bli kausaljag måste individen ha genomskådat emotionala illusiviteten och mentala fiktiviteten och insett relativa värdelösheten av allt, som utgör föremål för den livsokunniga mänsklighetens 30strävanden (makt, ära, rikedom, lärdom etc.).

³För att bli kausaljag måste individen ha överbryggat "gapet" mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom, vilket blir möjligt genom att förvärva begynnande medvetenhet i kausalhöljets atommedvetenhet.

⁴Övergången från högre mentalstadiet (47:4) till kausalstadiet (47:3), jagets förvärv av självmedvetenhet i sitt permanenta hölje, som det bebott alltsedan sitt inträde i människoriket, är den svåraste av alla processer i människoriket. Ytterligt få lyckas på egen hand förflytta sig från lägsta triadens mentalmolekyl till andratriadens mentalatom.

⁵När monaden blivit kausaljag, är individen som först suverän såsom människa, emedan han aldrig mer behöver bli offer för illusioner eller fiktioner. Det betyder icke allvetenhet i tillvaron. Men han kan skilja på vad han vet och icke vet i människans världar.

⁶Kausaljaget betecknar övergången från fjärde till femte naturriket. Det är fulländade människan och påbörjade övermänniskan.

⁷Kausaljaget kan inhämta kunskap om allt förflutet (allt materiellt skeende och alla medvetenhetsyttringar) i vår planets fem världar. Det har tillgång till kausalideerna – formade av alla andrajag – som passerat genom denna värld och innehålla andrajagens kunskap om människans fem världar samt fundamentala fakta om tillvaron i övrigt, förmedlade genom hela kedjan av allt högre jag i kosmos.

⁸Även kausaljag kunna under inkarnationen begå misstag, enär kausalideerna på sin väg till fysiska hjärnan måste passera genom tre olika filter: mentala, emotionala och fysisk-eteriska materiernas vibrationer.

⁹På de lägre utvecklingsstadierna är normalindividen under inkarnationen objektivt medveten endast i synliga världen, subjektivt medveten i emotional- och mentalvärlden. Efter övergången från fysiska till emotionala världen blir han objektivt medveten i denna. Sedan han avlagt även detta hölje och fortsätter sin medvetna inkarnationsexistens i mentalhöljet, förblir han emellertid fortfarande endast subjektivt medveten såtillvida, att han tar sina visioner för annat än egna mentalskapelser. Den av hans egen medvetenhet oberoende objektiva mentalvärlden i dess materiella verklighet förblir för honom oåtkomlig och kan icke objektivt uppfattas. Dyliga studier bli möjliga först sedan han i fysiska livet förvärvat mental objektiv medvetenhet eller exaktare: blivit ett kausaljag.

¹⁰Ögonbrynscentrum med hithörande energier gör honom till en "vit magier", vilket betyder att han kan behärska fysiska materien, såväl den eteriska som den "synliga". Men denna förmåga kan han icke använda för egen del utan endast i evolutionens tjänst. Missbruk därav skulle medföra fatala följder och för långa tider omöjliggöra fortsatt medvetenhetsutveckling. Vad som gör honom till vit magier är nämligen Förmågan att använda energier, som komma ifrån planethierarkiens femte departement och dessa energier skulle icke längre stå till hans förfogande. Den "svarte magiern" kan aldrig förfoga över kausalenergierna utan endast mentalenergierna.

¹¹Individen strävar att uppnå fullständig, osjälvisk anpassning till sin grupps behov och ändamål. Hans personliga liv är decentraliserat, fritt från egoism. Han lever för att tjäna livet, utvecklingen, mänskligheten i enlighet med den kunskap han förvärvar om tillvarons mening och mål, verkligheten, livet och livets lagar. Är detta egoism, så är det en egoism, som inser, att endast genom att frigöra sig från allt som tillhör personligheten kan man uppnå enheten, målet för människan, nödvändiga egenskaperna för övergång till femte naturriket, inträde i planethierarkien.

¹²Idealisten (beteckning på den som uppnått idealitetsstadiet) inser att jagets längtan är personliga utvecklingens innersta drivkraft längtan efter kunskap, insikt, förståelse, egenskaper, förmågor, ideal att förverkliga.

¹³Det är denna längtan, som stimulerar högre molekylarslagen i individens höljen till stegrad aktivitet. Högre molekyler attraheras till höljen genom förenad attraktion av i höljen redan förefintliga molekyler. Det är på längtans strävan allt kommer an.

¹⁴Med förvärv av full kausal objektiv medvetenhet sägs, att människan förvärvat "odödlighet", emedan hon aldrig mer kan förlora sin medvetenhetskontinuitet d.v.s. behöver födas igen utan vetskap om sitt förflutna. Hennes förvärvade medvetenhet eller kapacitet blir aldrig mera latent eller undermedveten.

¹⁵Innan individen uppnått kausalstadiet, är han alltför lätt påverkad av yttre inflytelser eller latent fonden i det undermedvetna. Sysslar individen med negativismer, dras medvetenheten ner till kontakt med reminiscenser i det förflutnas avlagringar.

¹⁶För att kunna uppnå idealitetsstadiet och förvärva kausal objektiv medvetenhet fordras att vara invigd i esoteriken, ha kunskap om verkligheten och livet, om tillvarons mening och mål. Utan denna kunskap förblir individen ett hjälplöst offer för emotionala illusioner och mentala fiktioner. Religion, filosofi eller vetenskap kunna icke ge honom erforderligt vetande om tillvaron eller sättet att förvärva kausalintuition. Yogafilosofien (vedanta, advaita, sankhya) med åtföljande yogaträning kan medföra objektiv medvetenhet (klärvoajans) om etervärlden och emotionalvärlden men icke mentalvärlden och ännu mindre kausalvärlden.

¹⁷Indierna med all sin yogafilosofi veta ingenting om vår planethierarki. Och det betyder, att de sakna kunskap om esoteriken och möjlighet till förbindelse med hierarkien. De betvivla, att sådan hierarki finnes. För yogin är slutmålet s.k. nirvana, om vilket han icke vet någonting riktigt utan endast har fiktioner. Hans förklaringar på manas, buddhi och nirvana såväl som på återfödelse och

karma (lagen för sådd och skörd) äro samtliga missvisande.

¹⁸Idealitetsstadiet innebär att individen blir tjänare åt hierarkien, som övervakar utvecklingen, gör sin insats i evolutionsarbetet. Kausalvärlden är människans egentliga hem, eftersom människan i själva verket är en kausalvarelse, utrustad med det permanenta, inkarnerande kausalhöljet. Det är detta hölje, som gör individen till människa från att ha tillhört djurriket.

¹⁹Kausalvärlden är, som Platon antydde, källan till all vår kunskap om tillvaron, dess beskaffenhet samt mening och mål. I lägre världar är jaget offer för illusioner och fiktioner. Kausalideerna återge verkligheten sådan den är utan möjlighet till bedrägeri. Kausalideerna kunna i visst avseende förliknas vid oerhörda tanke-system, innefattande ojämförligt fler fakta än några mentalsystem, varför de spränga dessa begränsningar. Men vad gagna de människorna, som, dels icke kunna förstå dem, dels insätta dem i felaktiga sammanhang, dels missbruka dem till egen och andras skada? Kausalideerna äro för kausaljag, icke för lägre jag. Kausaljaget kan skilja mellan vetande och kunskap. Den kunskap som finns i vetandet utgör i regel en procent. Mentaljaget tror sig suveränt men dess enda kriterium på kunskap är ofelbara förutsägelsen, visande sig i ofelbara tillämpningen av naturlagar (materiens konstantrelationer).

²⁰Kausalvärlden har, liksom alla andra världar, sin totala kollektivmedvetenhet och sitt totalminne. Lägre världars minnen äro, liksom människornas, kaotiska och fragmentariska. Kausalminnet är vår planets högsta och enda tillförlitliga. De andras återge människors illusioner och fiktioner. Kausalminnet återger oförvanskad verkligheten i dess kausala sammanhang.

²¹Talesätt som "bortom rum och tid" eller "det finns ingen tid" eller "evigt nu" äro logiskt sett felaktiga som de flesta esoteriska talesätten, icke avsedda att förstås av andra än kausaljag. "Bortom rum och tid" är bortom kosmos, alltså i kaos. Tid är fortvaro, fortsatt existens. "Evigt nu" finns först i högsta kosmiska världen. I högre världar får individen en allt vidsträcktare glimt av framtiden. Varje högre värld vidgar nuet både bakåt och framåt. I kausalvärlden finns vår planets, i solsystemets manifestalvärld vårt systems historia etc. Ju intimare kännedomen om manifestationsprocessen i allt högre världar, desto mera kan förutses i stora drag.

²²I kausalvärlden finnas kausalhöljen av samtliga första- och andrajag, oavsett om de äro i inkarnation eller ej. De som inkarnera kvarlämna större delen av kausalhöljet i kausalvärlden. Mindre delen omsluter inkarnationshöljena. De två under inkarnationen åtskilda delarna kallades i esoteriskt talesätt för "tvillingsjäl", ett uttryck okunnigheten naturligtvis skulle börja fabla om.

²³Såsom kausaljag har individen oförlorbar medvetenhetskontinuitet genom alla följande inkarnationer. Esoteriska talesättet härför var, att "individen blivit odödlig". Som alltid har förmättna okunnigheten, som inbillar sig kunna tolka allting, skarpsinnigt utlagt talesättet i djupsinnig gallimatias. Människan vet ingenting om sitt förflutna, emedan hon förlorat sin medvetenhetskontinuitet och anser sig därför vara en annan människa. Individen, som är monaden, jaget, kan aldrig dö och är evigt odödlig.

²⁴Kausaljaget är medvetet om att vara en själ som har en kropp och icke en kropp som har en själ.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Människans utvecklingsstadier* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Två*, utgiven 1987.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1987